

Снежана Трајковска

ПРОЕКТИРАЊЕ НА МЕБЕЛ

Учебник за задолжителна и изборна настава за четврта година во
средното образование

шумарско - дрвопреработувачка струка за образовниот профил техничар за
мебел и ентериер

Скопје, 2013

Издавач: МИНИСТЕРСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ И
НАУКА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ул. Мито Хаџивасилев Јасмин, бб Скопје

Рецензенти:

Прод. д-р Владимир Каранаков, Шумарски факултет
Универзитет „Св. Кирил и Методиј“, Скопје

Дипл. шум. инж. Олгица Маневска
СУГС „Георги Димитров“ Скопје

Дипл. шум. инж. Елена Андоновска
СУГС „Георги Димитров“ Скопје

Соработник: Дип. шум. инж. Мирјана Велниќ

Лектор: Нада Костова

Компјутерска подготовка: диа. Марија Панчевска

Печати: Графички центар дооел, Скопје

Тираж: 27

Со решение на Министерот за образование и наука на
Република Македонија бр. 22-4411/1 од 29.07.2010 година
се одобрува употребата на овој учебник

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св.Климент Охридски“, Скопје

684.4(075.3)

ТРАЈКОВСКА, Снежана

Проектирање на мебел : учебник за задолжителна и изборна
настава за четврта година средно стручно образование : шумарско-
дрвопреработувачка струка за основниот профил техничар за
мебел и ентериер / Снежана Трајковска. - Скопје : Министерство за
образование и наука на Република Македонија, 2010. - 106 стр. :
илустр. ; 29 см

ISBN 978-608-226-105-8

COBISS.MK-ID 84247818

Предговор

Осовременувањето на наставата со воведување на информатичката технологија во неа и брзиот развој на техничко-технолошките достигнувања во дизајнот на мебел и ентериерот, наметнуваат потреба од современи учебници, како и помагала за следење на наставата.

Предметот проектирање на мебел дава голем обем на знаења и служи како основа за надградување на личноста на ученикот од повеќе аспекти: научни, графички, естетски, психолошки, социолошки, историски и традиционални. Учебникот со својот графички дизајн и со разработените теми преку теориски излагања, технички цртежи и илустрации ќе го привлече вниманието на секој ученик.

Содржината на учебникот треба да се прифати на неколку нивоа:

- презентирани податоци;
- усвојување на квантум на знаење, најчесто изразени преку графички прилози;
- издигнување на графичката култура.

На овој начин учениците ќе се стекнат со елементарно знаење за материјата. Со потемелна обработка и изучување на содржината на учебникот ќе им се овозможи добра основа за понатамошно усовршување од теоретски и практичен аспект.

Вовед

Учебникот по проектирање на мебел е современо помагало на учениците од IV година, од профилот техничар за мебел и ентериер, и е изработен во согласност со поставените стандарди за изработка на учебник за средно стручно образование.

Тој се надоврзува на учебникот "Проектирање на мебел" за III година со нови наставни содржини кои одговараат на наставната програма за IV година. Во овој учебник се надополнуваат основните знаења за мебелот, преку запознавање на основните поими за ентериер, начини и стандарди за негово уредување како и организација на мебелот во истиот.

Начинот на презентација на наставната содржина кореспондира со претходниот учебник. Имено, знаењата се изнесени преку теоретски дел проследен со графички цртежи и илустрации од современо уредени простори. Ентериерот, како тема сама по себе, дава можност за пошироко и побогато искажување и илустрирање, па оттаму наставните содржини се обработени токму на тој начин. Така, кај ученикот се поттикнува интересот, индивидуалниот пристап при решавањето на поставените задачи и критичкото мислење. Оваа индивидуална подготвеност и оспособеност е основа за успешно тимско работење.

Преку усвојување на содржината на начин на кој е изнесена во овој учебник, учениците се издигнуваат на повисоко ниво на стекнати знаења вештини, креативност и естетски вредности. Со разработка на содржините дадена е претстава за: организацијата на мебелот во одредени ентериери; современото обликување на ентериерот; амбиенталното доживување и креативното искажување на проектантот преку ентериерните решенија.

Со стекнатото знаење од предметите Проектирање на мебел во III и IV година, ученикот ќе има предизвик да го продолжи своето образование или да биде успешен соработник на проектантот на мебел и ентериер во разбирањето и разработката на неговите идеи до ниво на реализација.

Содржина:

Проектирање на мебел

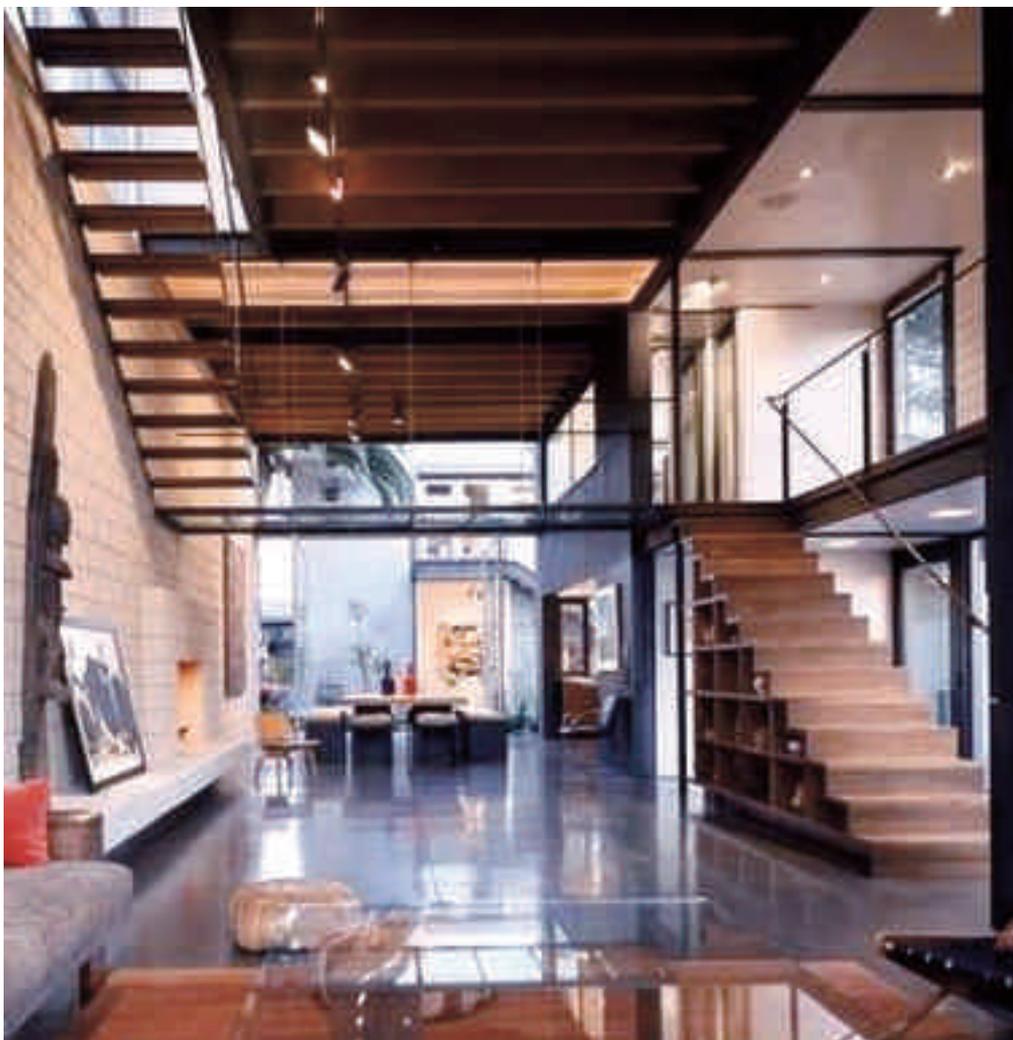
1. Архитектонски елементи во ентериерот и нивни карактеристики.....	9
1.1. Елементи на ентериерот и негова визуелна презентација.....	11
1.2. Архитектонски елементи во ентериерот- графичка презентација.....	12
1.3. Начин на обработка на ѕидови, плафони и подови.....	18
1.4. Осветлување на ентериерот- правила за поставување на декоративните елементи во ентериерот	20
1.5. Вежби.....	20
2. Мебел во станбени простории.....	21
2.1. Станот како целина и место за современ живот.....	23
2.2. Приспособување на станот кон себе- фактори кои влијаат врз уредувањето на станот.....	23
2.3. Бои во станот.....	25
2.4. Простории во станот, функционална поврзаност и поделба.....	28
2.5. Вежби.....	53
3. Мебел во училишни простории.....	55
3.1. Училишни објекти, поим, стандарди.....	57
3.2. Функционални групи на простории и нивна поврзаност	58
3.3. Училишен мебел и негова организација.....	59
3.4. Вежби.....	65
4. Мебел во канцелариски простории.....	67
4.1. Административни згради, поим, стандарди.....	69
4.2. Канцелариски мебел.....	74
4.3. Вежби.....	80

Проектирање на мебе (изборен предмет)

1. Мебел во индивидуален станбен објект.....	85
1.1. Насоки во реализирањето на изборната тема.....	86
1.2. Поим за индивидуално станбено живеење.....	86
1.3. Проекти на ентериерно уредување на станбени куќи.....	88
2. Мебел во канцелариски простории за состаноци.....	97
2.1. Насоки во реализирањето на изборната тема.....	98
2.2. Проекти на ентериерно уредување на канцелариски простор за состаноци.....	99

3.	Мебел во јавни простории.....	105
3.1.	Насоки во реализирањето на изборната тема.....	106
3.2.	Проекти на ентериерно уредување на јавни објекти.....	107
4.	Библиографија и други помагала.....	114

1. Архитектонски елементи во ентериерот и нивни карактеристики

1. Архитектонски елементи во ентериерот и нивни карактеристики

- 1.1. Елементи на ентериерот и негова визуелна презентација
- 1.2. Архитектонски елементи - графичка презентација
- 1.3. Начин на обработка на ѕидови, плафони и подови
- 1.4. Осветлување на ентериерот- правила за поставување на декоративните елементи во ентериерот
- 1.5. Вежби

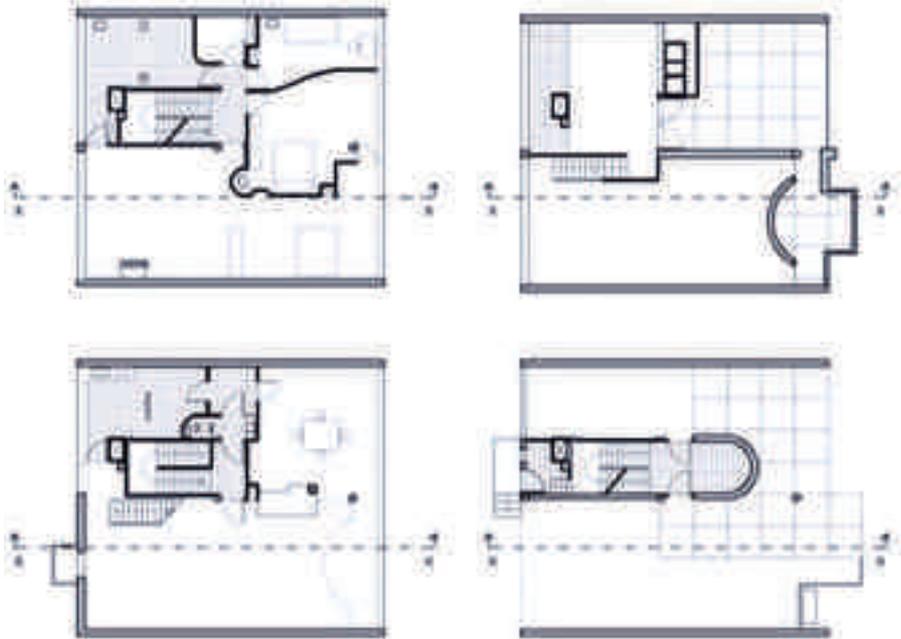
Цели:

Архитектонските елементи кои го оформуваат просторот во едно дадено архитектонско решение, ученикот треба да знае да ги препознае, односно "прочита" како предуслов за понатамошно решавање на ентериерот. Преку оваа тема тој треба да се запознае со нивната графичка претстава и функцијата која ја имаат во дадениот простор, како и можната интервенција на одреден архитектонски елемент.

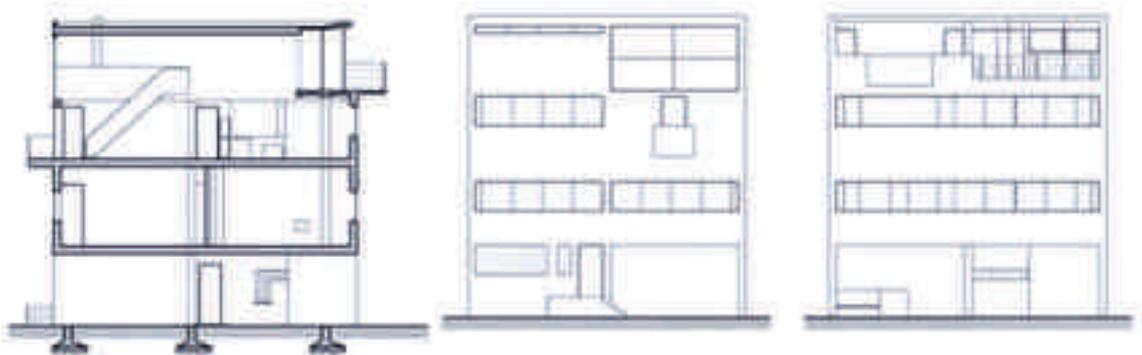
1.1. Елементи на ентериерот и негова визуелна презентација

Ентериерот го претставува внатрешниот простор на еден објект. Го сочинуваат градежни елементи и опрема. Градежните елементи се: ѕидови, столбови, греди, подови, плафони, врати, прозорци, скали и лифт. Опремата ја претставуваат: мебел, кујнски елементи, бела техника и санитарни елементи.

Стручните лица имаат графички јазик со кој ги претставуваат објектите и ентериерот. Тој опфаќа симболи за сите архитектонски елементи и опрема. Склопот на тие елементи ги дава сликите на тој простор. Сликите се познати како основи, пресеци и изгледи. Основата претставува поглед од птичја перспектива на еден објект или стан. Пресекот и изгледите се вертикални слики на еден простор.

основи на куќа

пресек на куќа

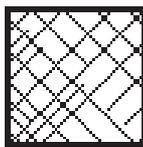
изгледи на куќа

1.2. Архитектонски елементи во ентериерот - графичка презентација

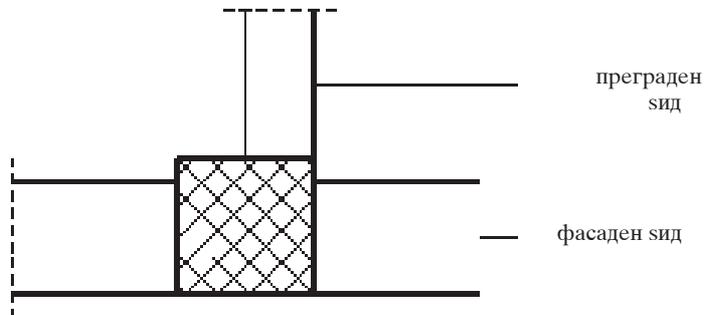
Градежните елементи се делат по функција. Столбовите, гредите и некои сидови се носечки елементи што ја даваат стабилноста на објектот; сите сидови, плафони и подови ги даваат границите на еден објект; вратите и прозорците се отвори кои служат за комуникација меѓу просториите во објектот и меѓу надворешноста и внатрешноста на истиот; скалите и лифтовите се комуникациски елементи кои ги поврзуваат катовите меѓу себе.

Носечки елементи

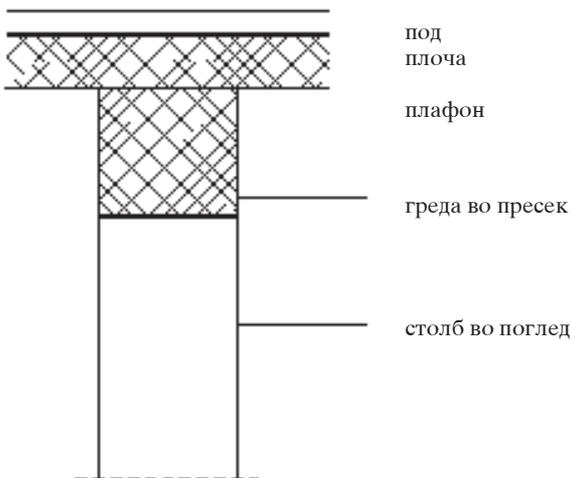
Столбовите, гредите и носечките сидови најчесто се изработуваат од армиран бетон. Нивно менување не е дозволено. Единствената промена може да биде површинска (промена на боја).

столб во просторот

столб како дел од сидовите

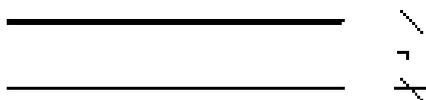
конструктивен склоп

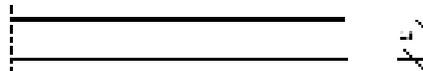
тридимензионален приказ на конструктивен склоп

Гранични архитектонски елементи

Сидовите можат да бидат фасадни и преградни. Фасадните го делат внатрешниот простор од надворешноста, а преградните ги разделуваат собите.

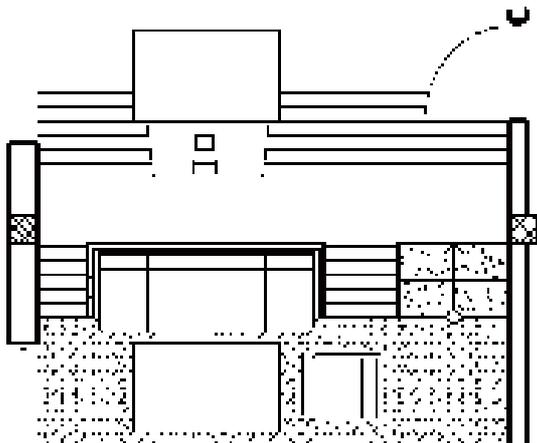
фасаден сид д мин =25см

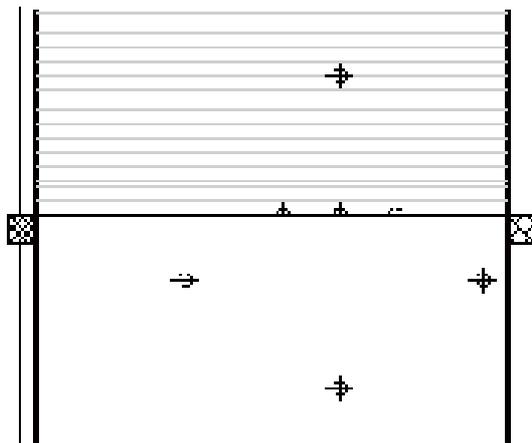
преграден сид д мин =12см

Подовите не се секогаш рамни. Кај нив може да постои *денивелација*, односно во еден простор да се појават два пода со различна височина поврзани со неколку скалници. Денивелацијата може да биде најмногу до 50см. Се користи за издвојување на различни функции во просторот.

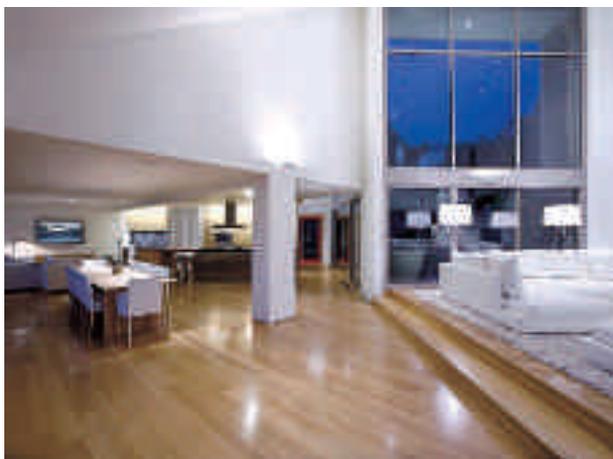
Делот од плафонот кој е понизок од останатата целина се вика *спуштен плафон*. Се користи за подобрување на амбиентот, за скриено светло, како и за скривање на инсталациите и покривната конструкција.

основа на дел од викенд куќа
две различни функции поделени со денивелација

основа на плафон

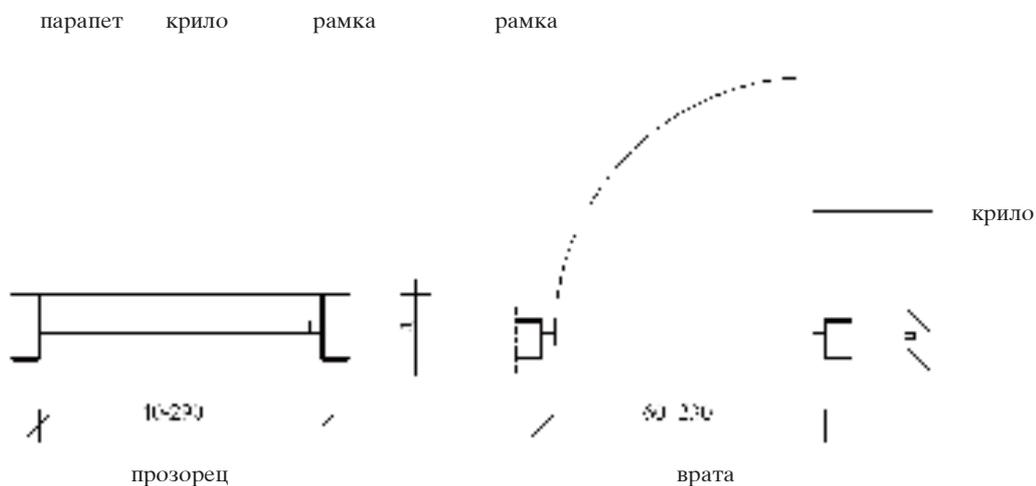
денивелација

спуштен плафон со скриено светло

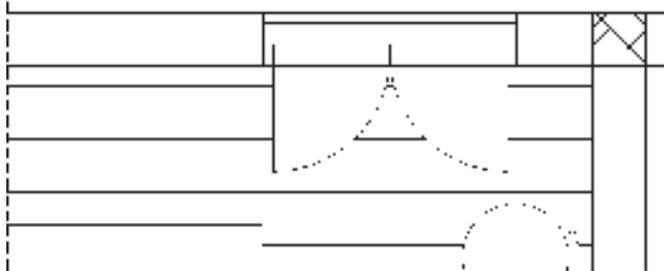
Отвори

Вратите и прозорците се вградуваат во отвори. Составени се од носечки дел, наречен рамка, и подвижна површина наречена крило. Крилото кај вратите може да биде од масивен материјал (дрво, метал), од стакло, или комбинирано. Крилото кај прозорците е секогаш од стакло, за да може да се гледа низ него.

Вратите се елементи кои почнуваат од подот. Сидот над вратата се вика надвратник.

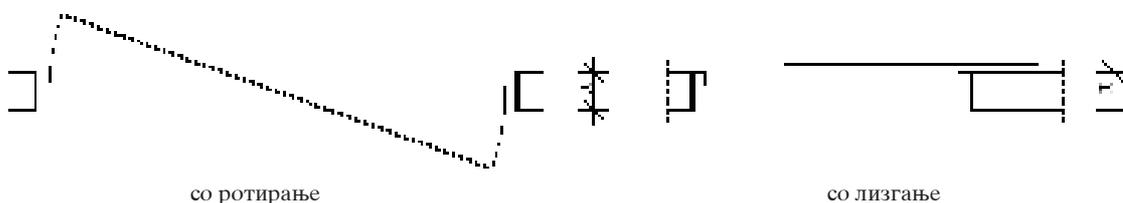
Прозорците не почнуваат од подот. Сидот над нив се вика надпрозорник, а под нив парапет. Височината на парапетот зависи од намената на просторијата. Единствен исклучок од ова правило е т.н. француски прозорец. Кај него нема парапет, т.е. тој почнува од подот. Пред него, од надворешната страна, секогаш се поставува заштитна ограда.

Основа на спална соба

Крилото на вратите и прозорците може да се движи на различни начини со ротирање околу некоја вертикална оска или со лизгање на крилото. Отворањето графички се прикажува само кај вратите.

стандарден

отклопни (долен и горен)

лизгачки

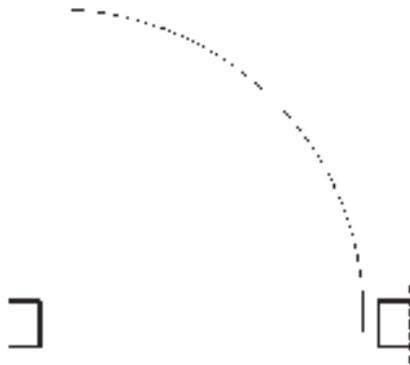

лизгачка врата

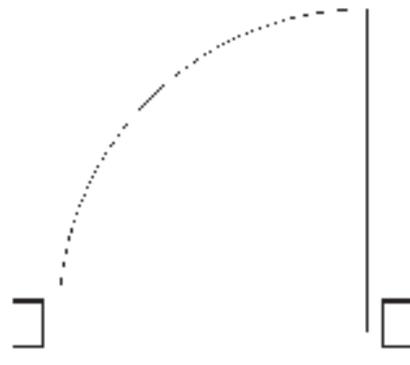

отворање на врата со ротација на крилото

Кај стандардните врати, во зависност од страната кон која се отвора крилото, разликуваме десни и леви врати и прозорци.

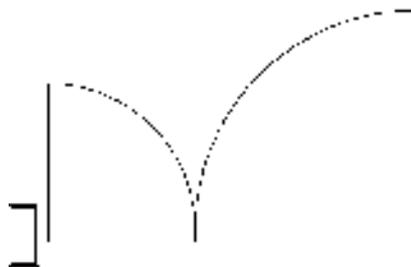

десна врата

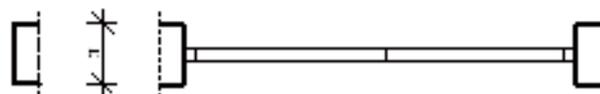

лева врата

Според бројот на крилата вратите можат да бидат двокрилни, а прозорците и повеќекрилни.

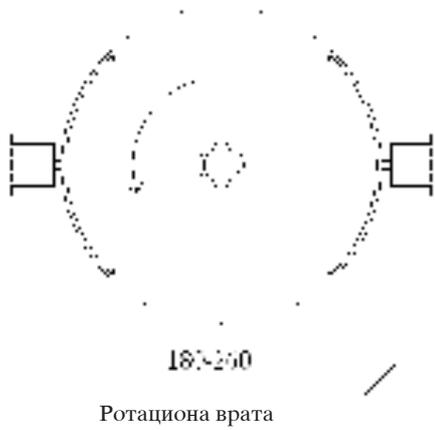

двокрилна врата

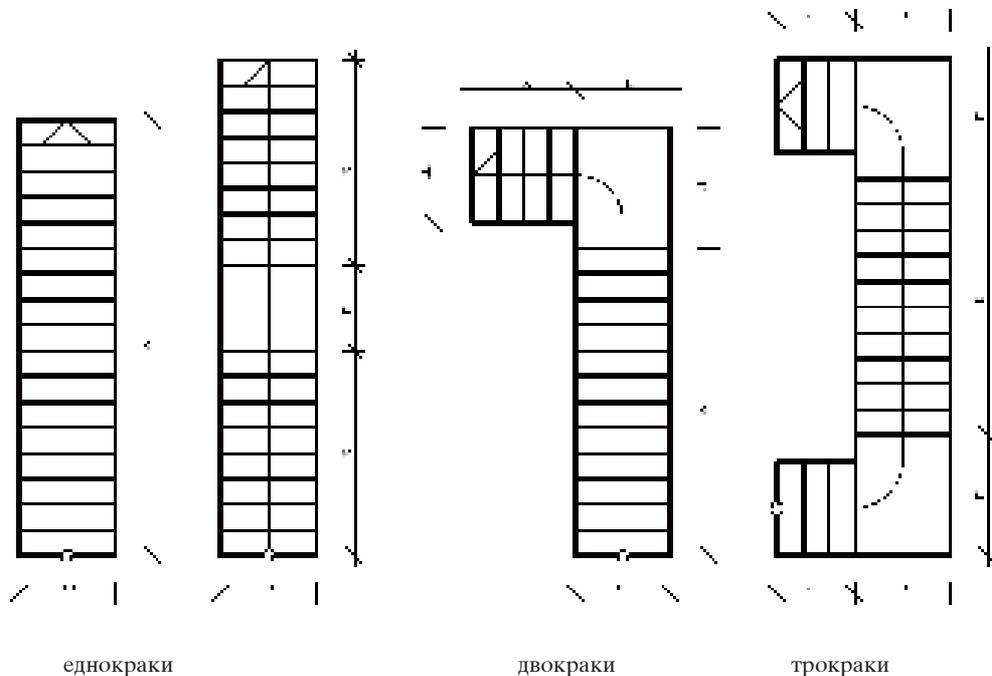
двокрилен прозорец

Во јавните објекти се практикува поставување на ротациони врати, наместо ветробрани. Ветробраните служат за спречување поголеми промени на температурата во објектите при континуирано движење на луѓето од и во објектот. Тој претставува еден вид на претпростор со мали димензии.

Комуникациски елементи

Скалите се составени од скалници. Збир од 3 до 18 скалници формираат крак. Скалите можат да бидат еднокраки, двокраки или повеќекраки. Меѓу краците кај двокраките и повеќекраките скали се поставува рамен дел наречен *подест*, кој служи за одмор од качувањето. Големината на скалите се пресметува по формула (2 висини + 1 ширина = 61 - 63 см).

ш - широчина на скали 100, 110, 120, 130см ...

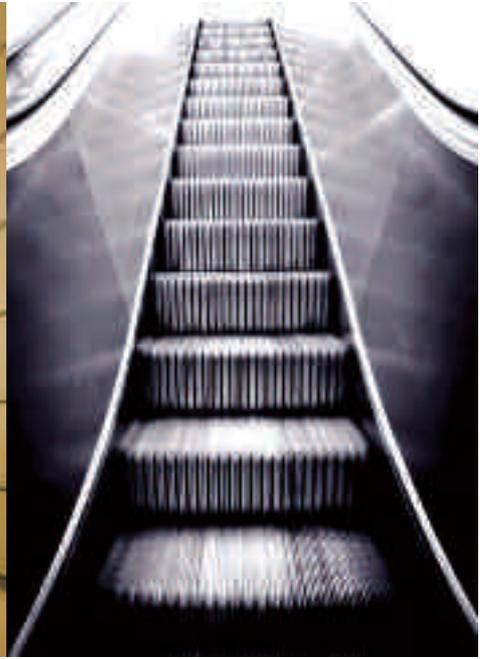
к - должина на крак; зависи од големината на скалниците и нивниот број

п - подест

Постојат и скали кои се на електричен погон. Таквите скали се наречени ескалатори. Се користат на места каде има големо движење на луѓето (трговски центри, транспортни центри). Во зависност од проточноста на местото зависи бројноста на ескалаторите.

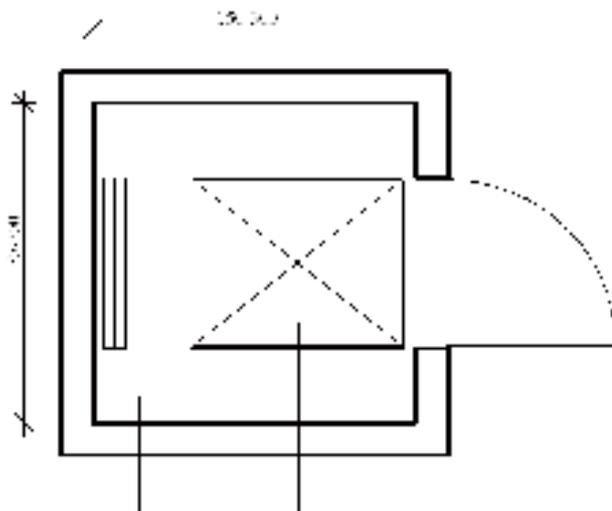

троен ескалатор

единечен ескалатор

Лифтовите се електрични уреди за совладување на височина. Се поставуваат во лифтовски окна. Големината зависи од товарот што го транспортираат (луѓе, храна, мебел). Лифтовското окно најчесто се изработува цело од армиран бетон. Исклучок прават репрезентативните лифтови. За секој објект со поголема височина од П+2 (приземје и два ката), лифтот е задолжителен.

Лифтовско окно

кабина

Лифт со отворено лифтовско окно

1.3. Начин на обработка на ѕидовите, плафоните и подовите

Обработката на сите обиколни површини во ентериерот може да биде различна. Изборот пред сè зависи од намената на просторијата, а потоа од идеите на стручното лице и желбите на корисникот.

Сите подови и ѕидовите, до одредена височина, во просториите за приготвување на храна, како и санитарните, треба да се обработени со материјали кои овозможуваат лесно одржување на хигиената.

Кујна

Бања

Топлите подови (ламинат, паркет, теписон) се користат за простории во кои луѓето поминуваат голем дел од денот и ноќта. На тој начин се обезбедува термичка изолација, а воедно и пријатен амбиент. Понекогаш топлиот под може да се сретне во бања и во кујна, а ладниот во дневните простории.

Дневна соба

Спална соба

Подот може многу да допринесе во уредувањето на просторот. Со својата боја, структура и начин на रहेње учествува во дообликувањето на ентериерот. Со него може да се дефинираат границите на различни функции во еден единствен простор.

Подниот дизајн и подните покривки ги обединуваат елементите на мебелот и прават целина. Од тие причини изборот не смее да биде само функционален, туку и естетски.

Сидовите можат да се обработат на различен начин: со бојадисување на малтерисан сид, со поставување на тапети, со создавање на ниши, со облога од керамички плочки. Некои сидови сами по себе, без дополнителна обработка, можат да бидат дел од ентериерот. Такви се сидовите од тула, камен и призми.

Слика изработена со плочки

Сидна декорација

Плафонот освен површинска обработка, може да има променлива височина со формирање на спуштен плафон или со поставување на декорација или резба. Во зависност од височината на просторијата може да се добие различна обоеност: темна за високи простории, а светла за ниски.

Ентериер со камен под, видлива камена сидарија и функционално и декоративно обработен плафон

Со обработка на сите површини во просториите се создава амбиент, односно се оформува ентериерот. Изборот и комбинацијата на материјалите е

прашање на креативност и вкус. Без оглед дали тој ќе биде неутрален или воочлив, треба да раскажува некаква приказна за луѓето кои живеат во него.

1.4. Осветлување на ентериерот- правила за поставување на декоративните елементи во ентериерот

Живеењето во затворен простор значи и ограничен пристап на природно светло. Со правилна организација на просториите тој недостаток може да се сведе на минимум. Но, сепак кога ќе падне ноќ потребата за светлина сè уште постои. Таа се надополнува со вештачко светло. Тоа треба да е усогласено со просторот и опремата. При користење на вештачкото светло преку ден мора да се внимава на неговото прилагодување кон природното.

Вештачкото светло секогаш се поставува во средината на плафонот од просторијата. Ваквото светло е основно. Секоја работна и друга површина за која треба интензивна светлина добива дополнителна светилка. Сите декоративни елементи од уметничка вредност треба да се посебно осветлени.

Освен функционална улога, вештачката светлина има и амбиентална. Во простории како дневна соба и спални соби се поставуваат светилки кои со својата местоположба (на ѕидовите) даваат чувство на спокојство.

Изборот на светилка, видот, формата и материјалот од кој е изработена треба да е во согласност со целиот мебел во станот.

Осветлување во трпезарија

Осветливање во дневна соба, трпезарија и кујна

1.5. Вежби

1. На дадениот архитектонски проект да се обележат архитектонските елементи и истите да се групираат според намената.
2. На дадената основа од стан да се обележат сите елементи врз кои може да се врши интервенција при преуредување на просторот.

2. Мебел во станбени простории

2. Мебел во станбени простории

- 2.1. Станот како целина и место за современ живот
- 2.2. Приспособување на станот кон себе- фактори кои влијаат врз уредувањето на станот
- 2.3. Бои во станот
- 2.4. Простории во станот, функционална поврзаност и поделба
- 2.5. Вежби

Цели:

Запознавање на: просториите на станот, нивната функција и поврзаност; принципите и стандардите на организирање на мебелот во станот; можните начини на обработка на станбениот ентериер.

Со прифаќање на основните принципи и можни решенија ученикот ќе може да изработува вежби со кои ќе се запознава себеси и воедно ќе ја развива креативноста.

2.1. Станот како целина и место за современо живеење

Станот претставува хармонична целина составена од повеќе простории кои со своето ентериерно решение даваат можност за функционално, удобно и современо живеење.

Задоволувањето на потребите на членовите на семејството е приоритет при уредувањето на секој стан. Тука спаѓаат физиолошките, психолошките, интелектуалните и социолошките потреби.

Мебелот организиран во одреден простор во станот е главниот чинител на задоволување на овие потреби. Мебелот сам по себе е удобен, лесен, практичен и естетски издржан. На дизајнот на мебелот се посветува големо внимание применувајќи креативни идеи, нови материјали и технологија на изработка. Така, во поново време имаме елементи на мебел кои имаат одлична функција, а делуваат скулптурално во просторот.

Дизајнот на мебелот диктира нови трендови во ентериерното уредување. Опременувањето на станот не е краткорочна инвестиција, па оттаму истото треба да одговори максимално на потребите на семејството.

Современото живеење подразбира сите простории да бидат во функција на членовите на семејството, со визија за трансформација на просторот согласно растењето на семејството. Секој член треба да се чувствува свој во својот дом, да го најде својот мир, задоволство, сигурност и удобност. Со непречено обавување на сите потреби во склад со целото семејство, членовите на семејството имаат предуслов за среќен живот.

2.2. Приспособување на станот кон себе - фактори кои влијаат врз уредувањето на станот

При уредувањето на станот и изборот на опремата треба да се земат предвид неколку фактори :

- големината на станот и застапеноста на просториите ;
- бројот на членовите во семејството;
- возраста, полот и интересите на децата;
- ориентацијата на станот и функционалната поврзаност на просториите;
- флексибилноста на просторот;
- културата, менталитетот, начинот на живеење на семејството.

Големината на станот е еден од основните фактори кои одредуваат кои функции ќе бидат примарни (основни) и застапени како просторија, а кои ќе бидат секундарни (второстепени), односно дополнителни. Колку е поголем станот, толку се поголеми можностите сите функции да добијат своја просторија. Составот на семејството и нивната возраст е појдовна точка при решавањето на мебелот во станот. Треба веднаш да се предвиди и "растењето" на семејството, односно менувањето на структурата на истото, а со тоа и измените во станот.

Ориентацијата на станот ја условува организацијата на просториите и нивната функционална поврзаност. Секогаш мора да се бира најповолната ориентација за спалната, детската и дневната соба. Меѓу просториите мора да

постои логична поврзаност, односно движењето од еден во друг простор да е во согласност со животните навики.

Флексибилноста на просторот, односно можноста тој да се преуредува и да добива повеќе функции е важен фактор посебно за малите станови. На тој начин на семејството му се задоволуваат сите потреби.

Ако уште при архитектонското проектирање и функционалната организација на просториите на еден стан се земат предвид овие фактори, потребата од дополнителна интервенција во ентериерното уредување ќе биде сведена на минимум. Во тој случај промената би опфатила само додавање на дополнителна функција на некоја од постоечките простории.

Освен задоволувањето на основните функционални потреби на семејството, при проектирањето, проектантот е должен станот да добие печат својствен за членовите на семејството, и да одговори на начинот и културата на нивното живеење.

Креирање на ентериерното решение на станот

Најчесто ентериерното решение на станот семејството го реализира само, сметајќи дека тоа е личен, интимен простор, кој му припаѓа само нему и дека имаат доволно сознанија за функционалните и практичните потреби, како и доволно вкус. Во тоа има вистина. Ваквото размислување во поново време се отфрла и семејството бара помош од стручно лице, *проектирант*, за ентериерно решавање на станот. Овој напредок резултира со издигнување на културата на домување и на нивото на ентериерните решенија, како од аспект на функционалност, рационалност и практичност на мебелот и просторот, така и од аспект на дизајн и естетика.

Пред стручното лице кое ќе го уредува станот на едно семејство стои тешка задача. Тоа ќе го примени своето знаење, искуство и креативност, но треба да ги усогласи желбите и потребите на членовите на семејството, и да ги запознае нивната култура, менталитет и начин на живеење. Меѓу проектантите позната е изреката дека треба да се живее најмалку еден месец со семејството за да може истото да се запознае и да се одговори во потполност на нивните потреби.

2.3. Бои во станот

Бојата е првата перцепција за човековото око. Но, таа не постои сама за себе. Неа ја создава светлината при осветлувањето на предметите. И покрај дефинирањето на боите во спектарот, сите луѓе различно ги доживуваат и опишуваат боите. Причина за тоа е различната возраст, култура, образование.

Природното осветлување го дава целиот спектар на бои, а вештачкото ја менува нијансата во зависност од интензитетот и видот на светилката. Боите на предметите зависат од материјалот, нивната *флексијурa* (површинска структура) рефлексивност.

Поделба на боите и нивни карактеристики

Светлината е збир од сите бои во спектарот. Основни бои се црвената, жолтата и сината. Сите останати бои се комбинација на по две основни бои во различен сооднос и се нарекуваат секундарни. Белата и црната не влегуваат во спектарот. Присуството и отсуството на светлина се означува со бело и црно соодветно.

Боите освен на основни и секундарни се делат на топли и ладни. Топли бои се црвената, жолтата и портокаловата, а ладни се сината, зелената и виолетовата. Како боите се приближуваат повеќе до црвената и жолтата, стануваат потопли.

Спектарот на дневната светлина

Спектарот претставен преку цвет

При комбинирањето на бои можат да настанат различни односи. Некои комбинации се хармонични, а некои контрастни. Хармонични комбинации се оние составени од бои кои на спектарот се наоѓаат една до друга. Контраст првата секундарните бои со основната боја од која не се создадени.

Контрастот и хармонијата и покрај точната дефиниција, тие не се егзактно точни. Се зависи од нијансата на боите и перцепцијата на човекот. Некои контрасти делуваат хармонично и пријатно, а некои не. Присуството на контраст е важен ентериерен момент, и е одраз на човековиот однос кон динамиката и на неговиот карактер.

Доживувањето на боите е индивидуално чувство, но може на секоја од нив да им се даде по некоја општа карактеристика, која најчесто е поврзана со асоцијата која ја буди.

- Црвената боја се поврзува со љубов, страст, младост, крв, темперамент, избувливост. Таа е една од највпечатливите бои од спектарот;
- Жолтата боја е боја на сонцето, летото, топлината, ведрината;
- Сината боја ги претставува водата, небото, мирот, хармонијата, сталоженоста.

Секундарните бои носат во себе по нешто од значењето на основните бои од кои се создадени. Колку повеќе преовладува една компонентна, толку е поголемо и тоа значење:

- Портокаловата боја е боја на пламенот, на енергијата;
- Зелената боја се поврзува со пролетта, растењето, почетоците;
- Виолетовата боја е сталожена боја, боја на мудроста, одмереноста;

Сивата, како и белата и црната, не е боја. Таа ја претставува состојбата меѓу светлото и темното и се појавува како резултат на засенчувањето на предметите.

Дефинирањето на боите е поврзано со културата на народите, но и научната област во која се истражува нивното значење. Во западната култура белото претставува симбол на почеток и радост, додека во источната тоа е симбол на смрт и жалост.

Комбинацијата на боите носи со себе нови значења. Затоа мора да се внимава на нивна соодветна употреба по местоположба, интензитет и количество.

Употреба на боите во станот

Одамна се вршат научни истражувања за влијанието на бојата врз човековата психа. Таа влијае на неговото расположение и работоспособност. Оттаму од посебна важност е кои бои ќе бидат застапени во ентериерот, со колкав интензитет и како ќе бидат комбинирани меѓу себе.

Боите во станот се користат не само за негово оплеменување, туку и за визуелна корекција на истиот. Нивниот избор ќе зависи не само од афинитетите на семејството, туку и од големината на секоја просторија поединечно, природната осветленост, осончаност, визуриите. Светлите бои се препорачуваат за мали или слабо осветлени простори, плафони, ѕидови, околу прозорците, со цел визуелно да се прошири просторот или да се зголеми интензитетот на природното осветлување. Потемните бои се карактеристични за големи простории, каде треба да се создаде чувство на блискост и збиеност. Обработката на плафоните со потемни тонови се среќава кај простории со голема височина.

Најчесто за домот се избираат топли тонови. Сивите тонови, како неутралните, се користат за површини на кои се поставуваат елементи, кои со својата боја, форма или структура создаваат акценти во просторот. Ладните тонови ретко се употребуваат во домот, бидејќи тој треба да биде пријатно место за престој.

Поставувањето на обоените елементи има исто така улога за визуелна корекција на просторот. Со хоризонтално поставување на елементите се нагласува должината на просторијата, а со вертикално- височината. На тој начин долгнавестите простории се скратуваат, а тесните се издолжуваат.

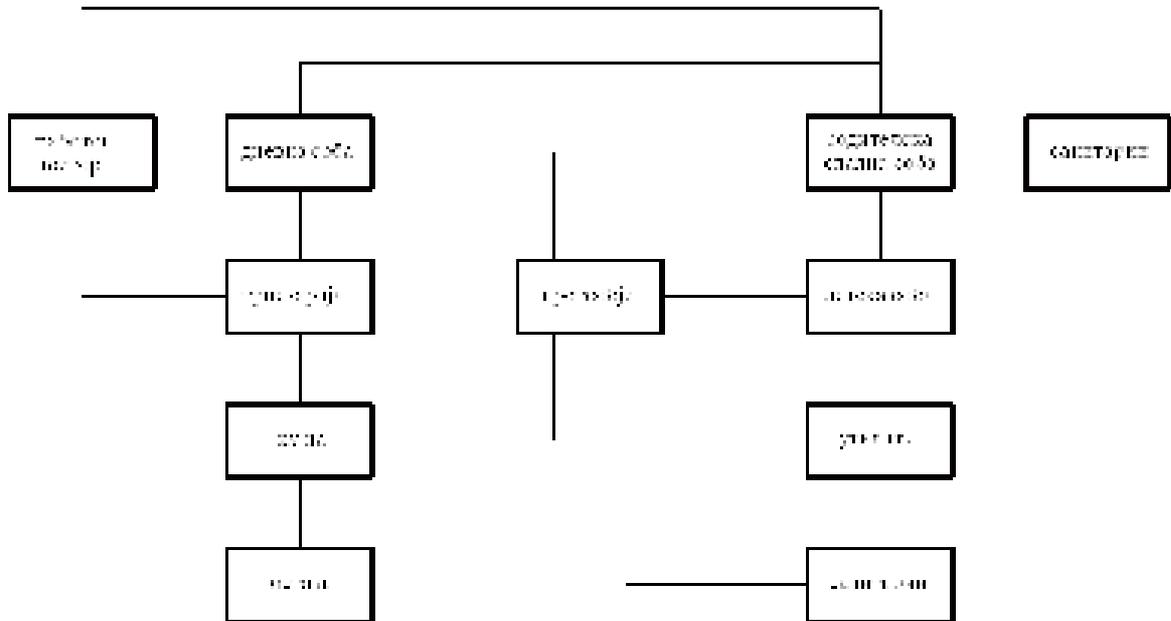
Употребата на сите овие елементи за обработка на просторот треба да е умерена. Секоја претераност претставува опасност да се наруши хармонијата на просторот.

Ентериер во црвено

2.4. Простории во станот, функционална поврзаност и поделба

Станот како целина се состои од повеќе простории. Нивната застапеност ќе зависи од големината, односно квадратурата на станот. Но, одредени простории (кујна, дневна соба, спална соба и санитарии) се неизоставни во секој стан.

Шема на распоред на просториите во домот

Според бучноста просториите во станот се делат на:

- бучни - претпростор, утилити, кујна, трпезарија, дневна соба, детска соба;
- мирни - работна соба, спална соба, детска соба.

Во однос на големината на просториите постојат нормативи (стандарди) кои проектантот при проектирањето треба да ги примени. Големината е поврзана со бројноста на семејството и опремата.

- претсобје 4, 6 м²
- дневна соба 16, 25, 30 м²
- трпезарија 6 м²
- кујна 6, 8, 10 м²
- остава 0.5, 1 м²
- детска соба 9, 10, 12 м²
- спална соба 10, 12 м²
- санитарии 2 - 5 м²
- утилити 2.5 м²

Ориентација на просториите

Ориентацијата на просториите е важен чинител за квалитетот на станот. Со правилна ориентација се овозможува *инсолација* на потребните простории. Инсолацијата претставува осончување на просториите, како важен здравствен и психолошки аспект во домувањето.

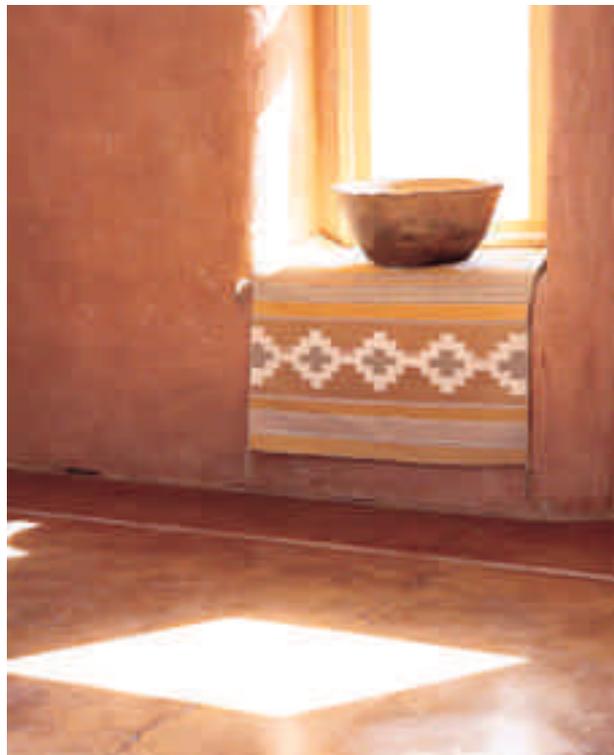
Но, при колективното домување, односно живеењето во станбена кула или блок, не може сите простории да имаат најповолна ориентација. Должност на проектантот е да ги постави становите со оптимално искористување на добрата ориентација, а сите помошни простории да ги постави на понеповолна ориентација.

Најпожелна ориентација за просториите:

- исток - спална соба, детска соба, дневна соба, трпезарија, кујна;
- запад - трпезарија, кујна, работна соба, санитарии, утилити;
- север - влез, скали, санитарии, кујна, остава, утилити;
- југ - дневна соба, спална соба, детска соба, работна соба, трпезарија.

Во индивидуалните станбени објекти полесно може да се постигне оптимална ориентација на просториите, притоа треба да се земе предвид топографијата, инфраструктурата и визуритите.

Ориентацијата е важна за природното осветлување. Тоа мора да е присутно и директно во дневната соба, спалната соба, детската соба, работната соба, кујната, трпезаријата. Ако можостите дозолуваат може да се сретне и во санитарните простории, претпросторот и утилитите.

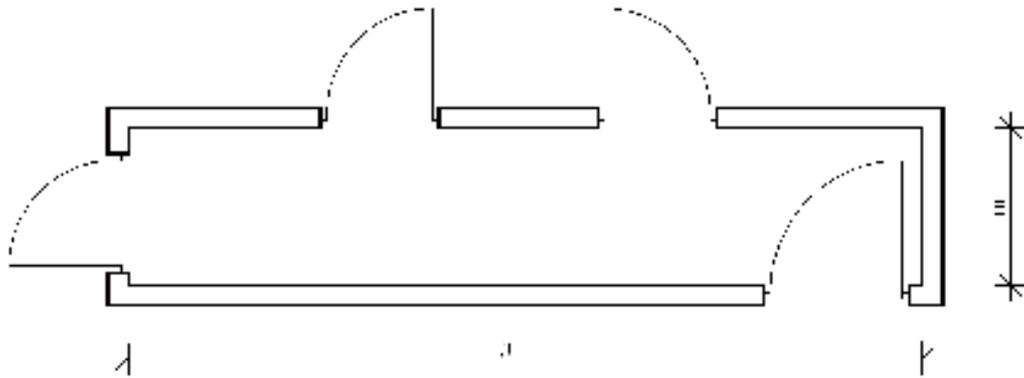
Претпростор

Претпростор се нарекува секој простор кој служи за дистрибуција на движењето меѓу повеќе простории или меѓу улицата и станот.

Во зависност од формата, големината и опременоста разликуваме неколку типа на претпростор:

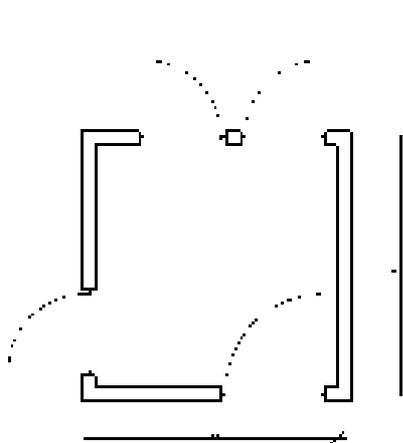
- ходник - тесен претпростор;
- претсобје - квадратен или правоаголен претпростор;
- салон - голем претпростор, карактеристичен за раскошните куќи и станови.

Големината на претпросторите зависи од големината на целиот стан и составните простории.

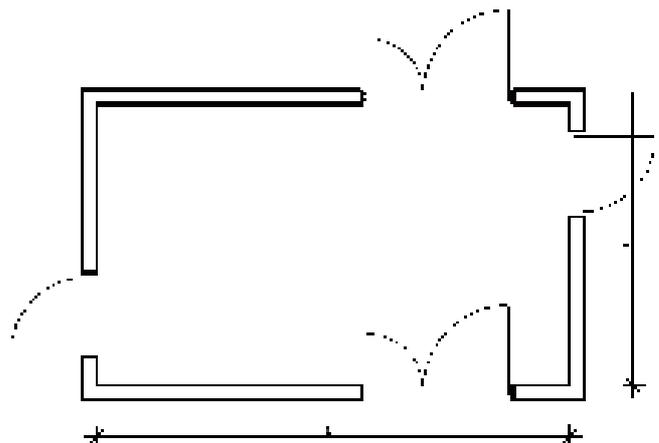

Основа на ходник

ш мин= 120 см

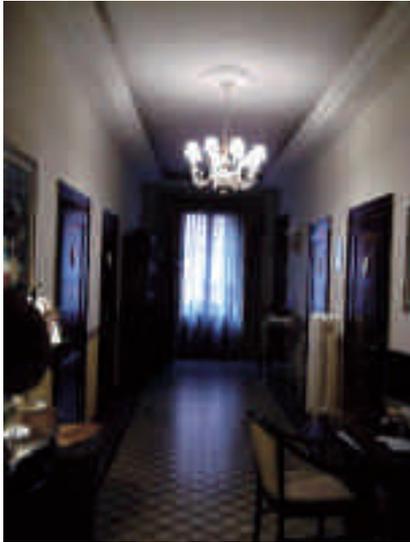
Основа на претсобје

Основа на салон

Ходникот почесто се употребува за поврзување на собите во станот. Неговата форма не дозволува поставување на опрема и организација на влезниот простор.

Претсобјето има најпогодна форма за организација на влезниот простор во секој стан. Тоа како просторија има значајна улога со своето уредување, бидејќи го дава првиот впечаток за семејството и домот.

Ходник

Претсобје

Со застапеноста на мебелот, претсобјето мора да ги задоволи и основните функции:

- прием на членовите на семејството и гости во станот; претставува медиум, посредник меѓу надворешниот свет и домот;
- поврзување на просториите;
- одложување на надворешната облека, чевлите и останати предмети.

Салоните се големи претпростори кои благодарение на употребената опрема добива изглед на соба за дневен престој.

Претсобје

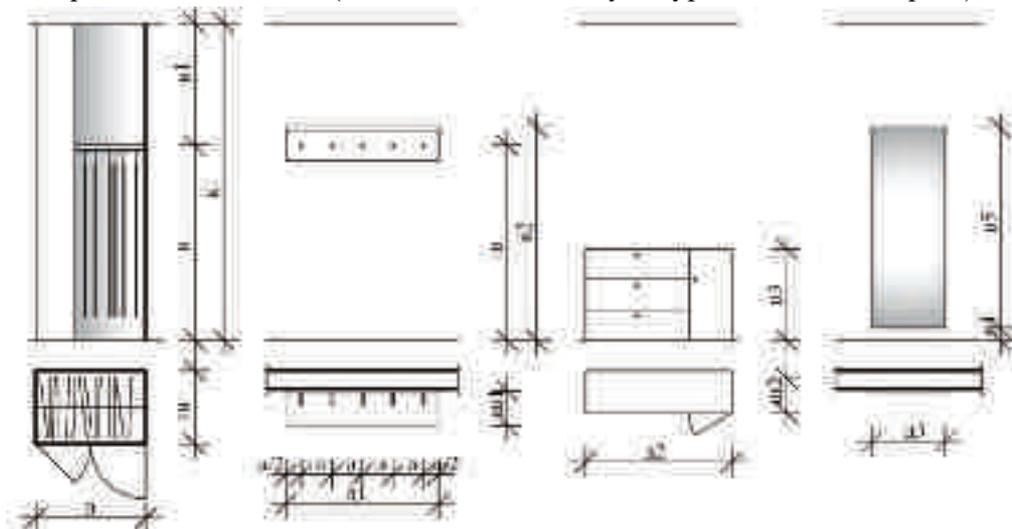

Салон

Опрема во претсобјето

Од наведените функции за претсобјето произлегува и потребната опрема:

- отворена закачалка, гардеробер;
- полица;
- елемент за чевли;
- елемент за домашни помагала;
- декоративни елементи (огледала, слики, скулптури, цвеќе, постери...).

гардеробер

ш= 60см;
д-цел број на крила (45см);
в=146-160см;
к- височина од под до плафон;
в1=к-в;

отворена закачалка

а=25см
д1- по потреба
ш1=30см
в- височина на закачалките
в2- височина на полица 175-210см

елемент за обувки

ш2=35см
д2- по потреба
в3=75см

огледало

д3=60см
в4=10см
в5=165см

Организација на претсобјето

Мебелот во претсобјето се поставува по обиколните ѕидови. Притоа мора да се внимава тој лесно да биде употреблив и истиот да не пречи при движењето од влезот кон останатите соби.

Дизајн, бои и осветлување

Мебелот со својата големина треба да е во согласност со големината на претпросторот. За мали простори- мал и едноставен мебел, и обратно.

Бидејќи ретко кога претсобјето е природно осветлено, треба да се биде многу внимателен со боите. Се препорачуваат светли тонови на ѕидовите и плафонот. Јаките бои можат да се појават како детаљ на некоја мала површина или на мебелот.

Во поглед на материјалите, подот треба да е лесно одржлив. Се користат квалитетни керамички и мермерни плочки, паркет, ламинат.

Вештачкото светло по потреба треба да овозможи прегледност на целата содржина во претсобјето. Посебен светлосен акцент се става на декоративните елементи од типот на огледало, слики и скулптури.

Предсобја во куќи со природно осветлување

Кујна

Кујната е работна просторија во станот и во неа се подготвува храната. Понекогаш има и дополнителна функција- јадење. Според тоа постојат неколку типа на кујни:

- работна кујна;
- станбена кујна;
- чајна кујна.

Работната кујна е просторија во која се поставени кујнски елементи и ја има функцијата на одложување и подготвување на храната.

Станбената кујна, освен кујнските елементи за приготвување на храна, содржи простор кој е наменет за јадење со површина поголема од 4м².

Станбени кујни

Чајната кујна се среќава надвор од домот, секаде каде што луѓето работат. Таа ја задоволува потребата за приготвување на топли напитки. Во случај кога работното место не располага со *канџина*, ваквата кујна служи и како место за јадење.

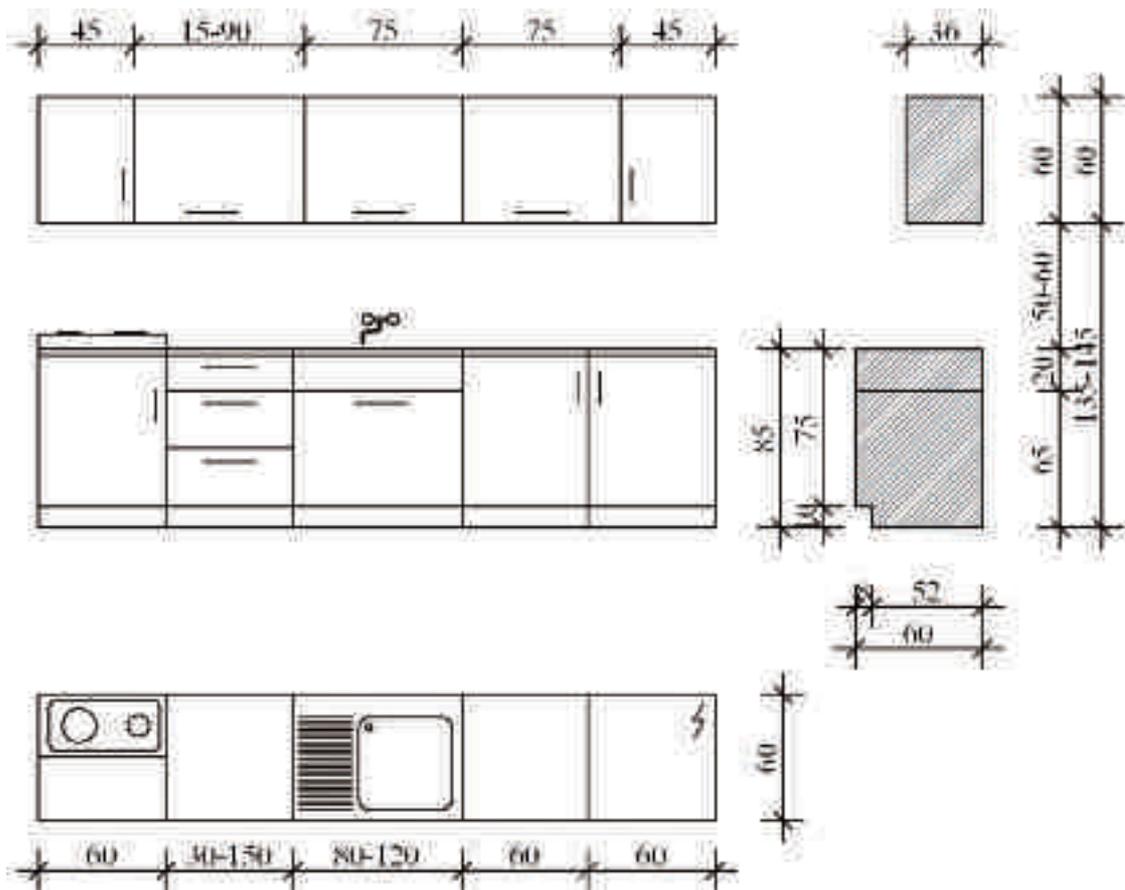
Опрема во кујната

Опремата во кујната ја сочинуваат:

- кујнски елементи (стоечки и висечки);
- ладилник;
- шпорет;
- машина за миење на садови.

Кујнските елементи кои се употребуваат во кујните се стандардизирани. Поделени се на два типа, стоечки и висечки. Длабочината на стоечките е 60см, а на висечките 36см. Нивната широчина има различна вредност, од 30-150см за стоечките, и од 15-90см за висечките. Димензиите се во согласност со употребливоста и носивоста на елементите.

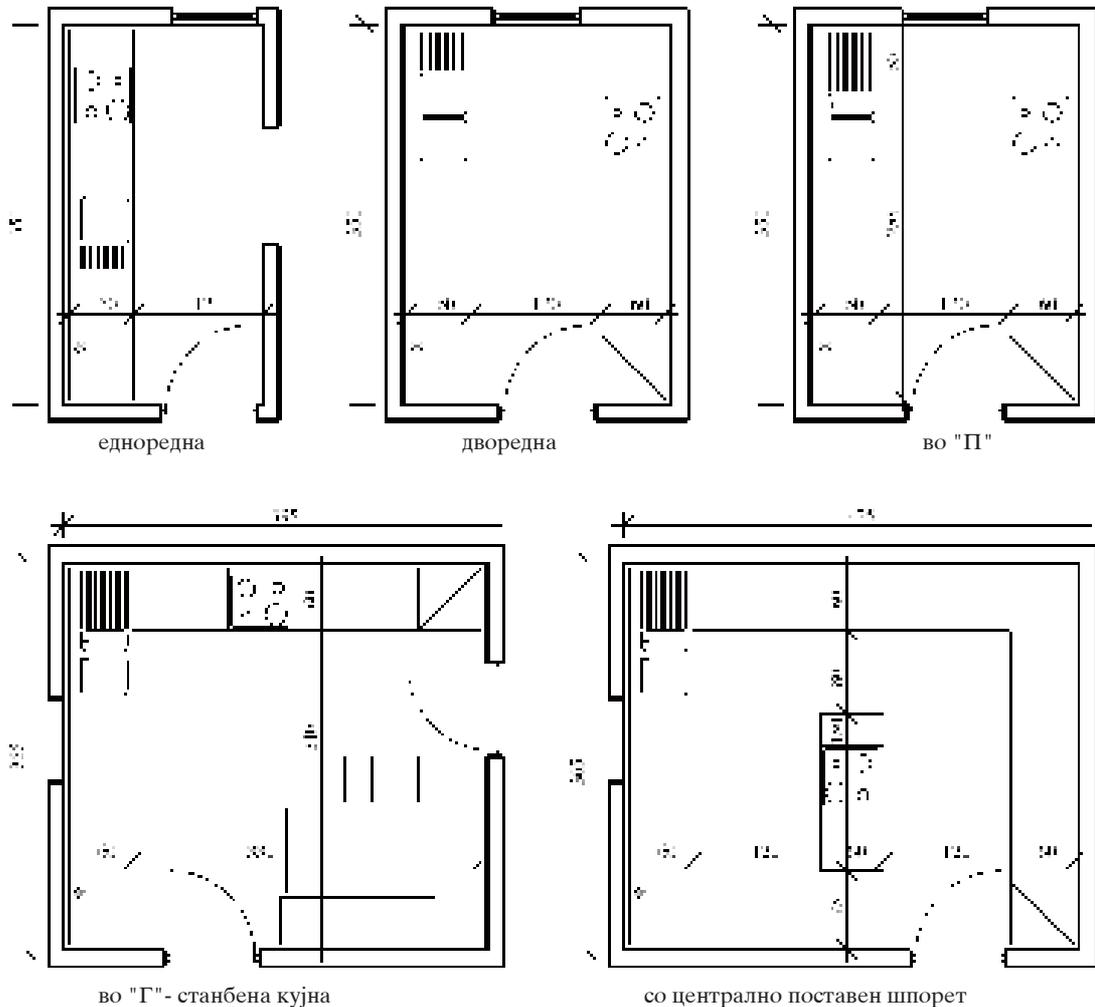
Белата техника (ладилник, шпорет, машина за миење на садови) лесно се вклопува во која било кујна. Длабочината им е 60см, а широчината зависи од потребите на семејството и од големината на кујната. Машината за миење на садови може да биде вградлива, односно да се смести под работната плоча во кујната.

Организација на кујната

Распоредот на кујнските елементи е тесно поврзан со технологијата на подготвување на храна, како и од поставеноста на вратите, прозорците, пропорциите и димензиите на просторијата која е наменета за кујна.

Според организацијата на кујнските елементи и големината на просторијата се разликуваат пет типови на работни кујни.

Дизајн, бои и осветлување

Кујнскиот дизајн е личен избор на семејството. Но и покрај тоа, добро е да се споменат неколку одредници при обликување на елементите кои се значајни во употребата на кујната:

- стоечките елементи може да се со полици или фиоки. Фиоките овозможуваат поголема прегледност и манипулација со кујнскиот прибор;

- капаците на висечките елементи може да се изработени од полн материјал или во комбинација со провиден материјал за поголема прегледност;
- материјалите да се лесно одржливи и отпорни на абење.

Изборот и комбинирањето на материјалите нема само практично значење, туку тие се дел од дизајнот. Се користи масивно дрво, иверка и медијапан.

Боите во кујната треба да ја поттикнат желбата за подготвување на храна. Со нив мора да се биде многу внимателен. Кујаната е простор каде најчесто термички се обработува храната. Од тие причини се избираат посмирени бои, кои нема дополнително да го "вжештат" амбиентот. Се избегнува црвената боја како доминантна и интензивна боја, која потсетува на оган и топлина. Но, секако, има и исклучоци.

Подот треба да е лесен за одржување и отпорен на абење. Од тие причини најчесто се користат квалитетни керамички плочки. Но, бидејќи домаќинката поминува континуирано неколку саати во кујна, може да се постави и топол под, како паркет или бродски под. Нај тој начин кујната добива попријатен амбиент.

Големината на станот и неговата организација одредуваат дали кујната ќе биде природно осветлена или не. Пожелно е домаќинката да има визуелен контакт со околината преку прозорец. Воедно тој би служел и за вентилација. Ако можностите тоа не го дозволуваат се поставува вештачко светло над секоја работна површина и централно над целата кујна.

Трпезарија

Трпезаријата е просторија која е наменета пред сè за јадење. Оброците, како појадок, ручек, вечера, се секојдневен ритуал, во текот на кој членовите на семејството разговараат, се дружат и споделуваат семејни нешта. Така, трпезаријата освен основната функција добива и традиционален, психолошки и социјален карактер. Оттаму, простор за трпезарија мора да постои, а нејзината организација ќе зависи од големината на станот. Па така разликуваме трпезарија:

- во посебна просторија;
- во склоп на станбена кујна;
- во склоп на дневна соба.

Трпезарија во отворен простор меѓу кујна и дневна

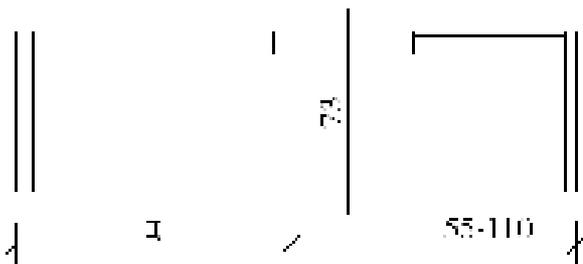
Трпезарија во посебен простор

Опрема во трпезаријата и нејзина организација

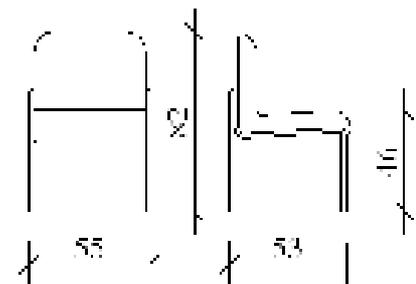
Трпезаријата се користи еднаш до двапати во денот. Во останатиот дел од денот може да добие и друга намена во зависност од нејзината местоположба, осветленост и големина. Во согласност со активностите во трпезаријата се менува и опремата во истата.

Основниот мебел во трпезаријата е:

- трпезариска маса;
- трпезариски столови;
- комода, витрина.

Трпезариска маса

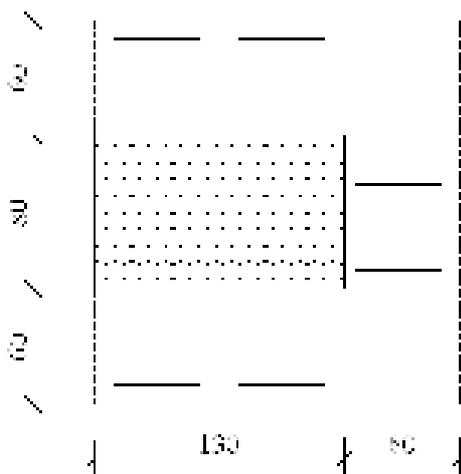
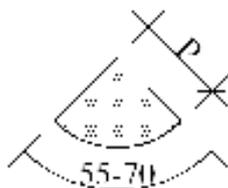
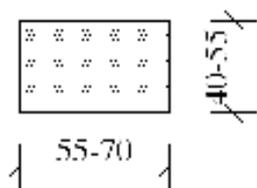
Трпезариска стол

Дополнително може да има:

- сервиета;
- работна маса и стол;
- библиотека;
- елемент за одмор (канабе, удобна фотелја).

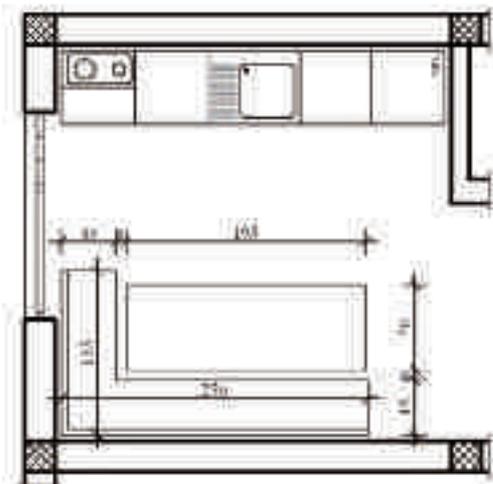
Трпезариската маса се димензионира според бројот на лицата и потребната површина за едно лице. Радиусот за кружните маси се добива по следнава формула:

$$R = \frac{\text{број на луѓе} \times \text{широчина за еден човек}}{2 \times 3,14}$$

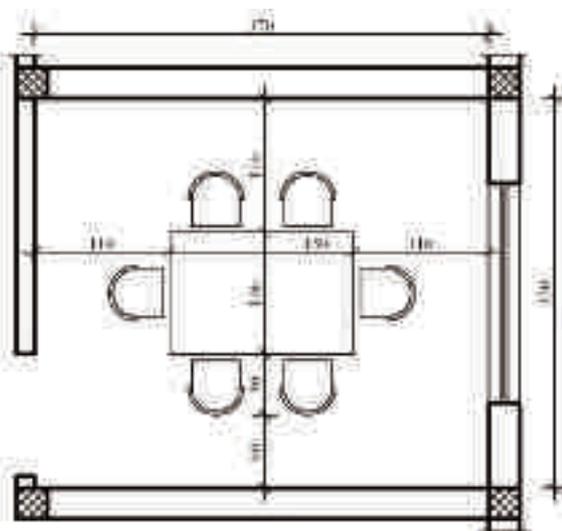

Потребни површини за правоаголна и кружна маса по човек

Минимум површина за трпезарија

Трпезарија со клупа во склоп на станбената кујна

Трпезарија во посебна просторија

Трпезариските столови треба да се усогласени по дизајн со трпезариската маса. Тие треба да се удобни, практични и естетски издржани.

Комодата и витрината во трпезаријата служат за чување на приборот за јадење (сервиси, чаши, чаршафи и сл.).

Најдобро решение е ако трпезаријата е во посебен простор кој се наоѓа помеѓу кујната и дневната соба. Во зависност од квадратурата на тој простор, на истиот може да му се даде и дополнителна функција како: работен дел, библиотека, простор за одмор.

Трпезарија која служи како место за работа

Дизајн, бои и осветлување

Трпезаријата како простор треба да е амбиентално пријатна. Затоа во ентериерот ќе се погрижиме да доминираат парчиња мебел кои заедно со декоративните елементи (слики, скулптури, цвеќе, огледало) чинат хармонична целина.

Трпезарии слободно поставени во просторот

Вештачкото осветлување секогаш треба да е централно поставено над масата за јадење. Ако во трпезаријата има работно катче потребно е и тоа да биде осветлено со дополнително светло.

Подот се препорачува да е топол (паркет, бродски под, ламинат), но често се среќаваат и квалитетни керамички или мермерни плочки.

Дневна соба

Од секогаш дневната соба претставувала центар на семејниот живот во станот. Тоа е просторија во која семејството наоѓа мир и можност за одмор, разговор, гледање телевизорија, слушање радио и музика, работа.

Дневната соба треба да е амбиентално пријатна и привлечна како за членовите на семејството, така и за фамилијата, пријателите и останатите посетители. Вака наброени функциите во дневната соба треба успешно да се издвојат со парчиња мебел и да формираат функционални целини во еден отворен простор.

Поглед од две страни на иста дневна соба

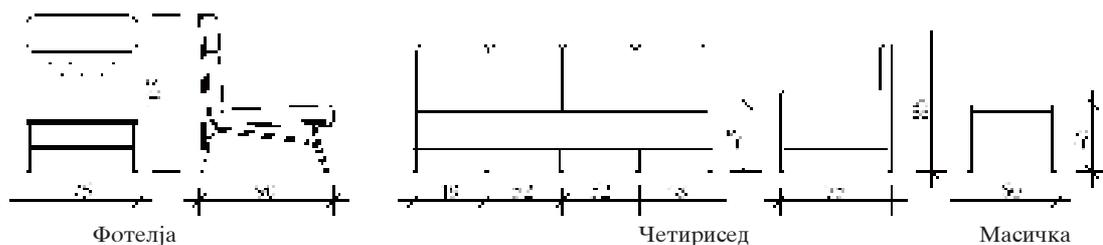
Доколку е можно, дневната соба треба да е поставена на југ, со квадратура (големина) која ќе биде поголема од минималната (16м²), односно 20м². Колку е поголема квадратурата толку се поголеми можностите за подобра организација на мебелот по функција и поголемо чувство на "слобода" во просторот.

Дневната соба покрај задоволување на споменатите функции треба да го отслика вкусот на семејството и неговиот однос кон убавите нешта. Освен со избор на соодветен мебел, тоа се постигнува и со избор на декоративни елементи. Ентериерот се надолува со правилно поставување на овие елементи во висина на гледање и со нивно осветлување.

Опрема во дневната соба

Опремата во дневната соба ја сочинува мебел за седење и за оставање и чување на предмети потребни во секојдневното живеење. Тука спаѓаат:

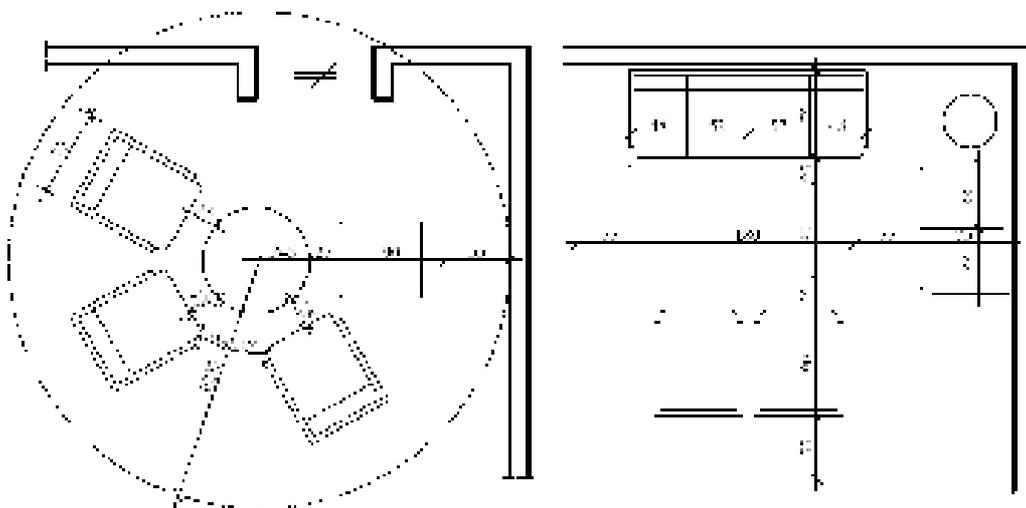
- елементи за седење (двосед или повеќесед, фотелји);
- ниска масичка;
- фотелја за одмор;
- елементи за видео и аудио опрема;
- библиотека;
- декоративни елементи (слика, скулптура, цвеќе, семејни фотографии).

Како дополнителна опрема може да се појават:

- работна маса и столче;
- трпезариска маса со столчиња.

Мебелот во дневната соба треба да е функционален, лесен, практичен, естетски издржан. Бидејќи луѓето имаат потреба со текот на времето да го променат распоредот во дневната соба, тој треба да е флексибилен и лесно прилагодлив на собата.

Група од фотелји и столче покрај камин Група од четирисед, двосед, маса и столчиња

Стилот на мебелот е лична определба, односно афинитет на семејството, но треба да оформи заедничка целина со трпезаријата и кујната. Тој со својата димензија и дизајн да е прилагоден на димензиите на дневната соба. Доколку преовладува еден стил (современ или историски), може да се појави едно парче мебел кое дизајнерски ќе биде во контраст со останатата опрема. Со негово вешто вклопување во целината ќе се раздвижи едноличноста на амбиентот.

Функционални целини во дневната соба

За организација на дневната соба не постојат исклучителни правила, но сепак постојат одредени принципи при поставување на мебелот кои, доколку се применат се предуслов за успешен ентериер. Елементите за седење најчесто се поставуваат наспроти влезот, или во таква положба да обезбедат визуелен

контакт со истиот. Се организираат во "Г" или "П" форма зависно од просторот и видот на седење (двосед, тросед, поединечни фотелји). Пред нив се поставува ниска маса. Мебелот мора да обезбеди место за седење на 5-6 лица.

Фотелјата за одмор е потребен дел од мебелот во дневната соба. Таа може да биде дел од елементите за седење, но може и да е издвоена во делот за читање, односно библиотеката.

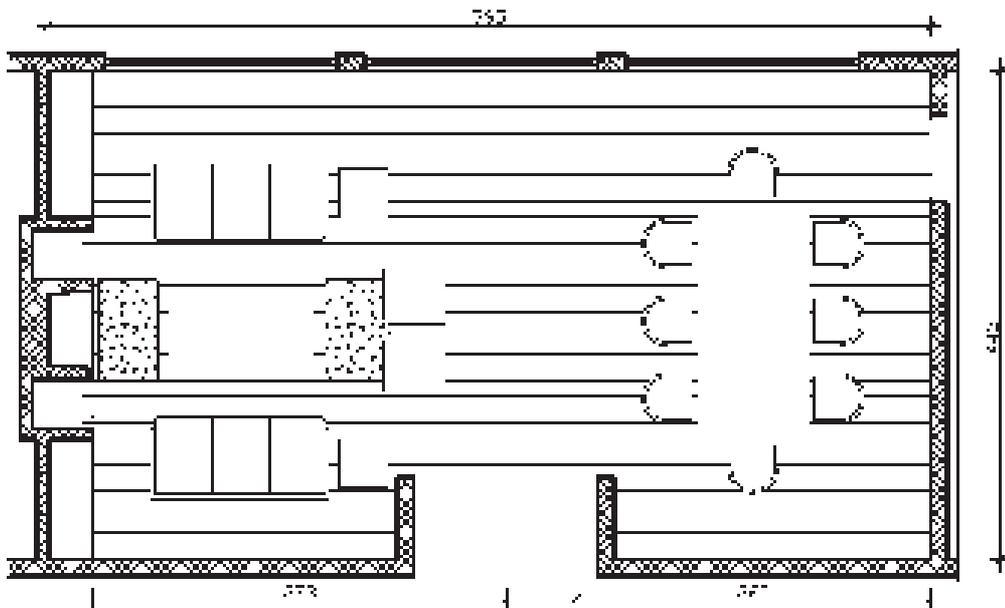

Трпезарија во склоп на дневната соба

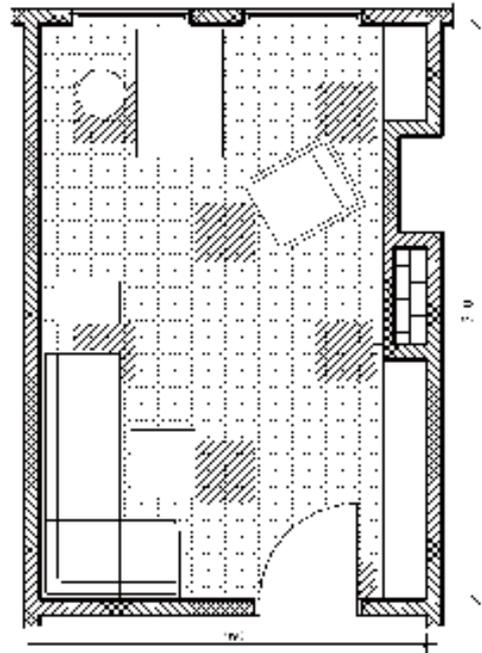
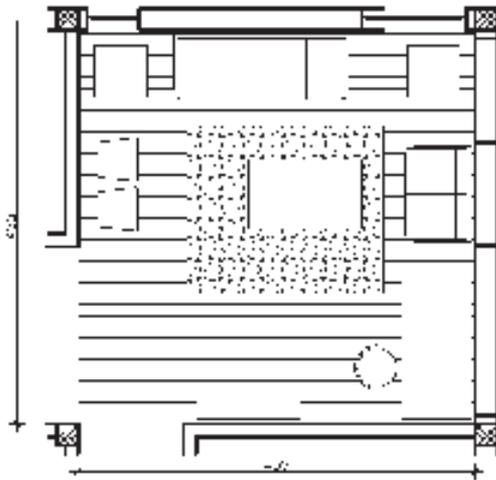
Библиотека со работно катче

Често пати во становите просторот се рационализира и доколку нема посебна посторија за трпезарија, таа се сместува во дневната соба, со вешта распределба на мебелот. Во тој случај трпезарискиот дел добива функција и на работен простор.

Основа на дневна соба и трпезарија во еден единстен простор

Ако не постои посебна работна соба таа е дел или од трпезаријата или од дневната соба. Тој треба да е незабележителен, застапен со мала работна маса и столче. Секогаш се поставува во агол кој е најмирен и најмалку фреквентен во поглед на движење.

Основи на дневна соба со работно катче како дополнителна содржина

Дневната соба во големите станови и индивидуалните куќи има поголема квадратура, со што се дава можност за поставување на елементи од типот на камин. Присуството и гледањето на оган дава посебна топлина. Од тие причини во големите дневни соби се поставуваат две гарнитуре за седење, од кои едната покрај каминот.

Некои семејства, кои се љубители на музиката, во своите дневни соби поставуваат клавир. Во посебни прилики тој цел простор се исполнува со звуците на клавирот и на тој начин се дополнува амбиентот на дневната соба.

Камин во дневна соба

Дизајн, бои и осветлување

Дефинирањето на функционални целини во дневната соба освен со мебел може да се постигне и со *денивелација* на подот. На тој начин се дефинира просторот за седење, за работа, за читање. Денивелацијата е присутна во поголемите дневни соби, со цел да се почувствува поголем домашен амбиент. Изборот на материјали за подот во дневната соба зависи од вкусот на семејството. Најчесто се поставува топол под, бидејќи семејството поголемиот дел од слободното време го поминува во дневната соба. Тука спаѓаат паркетот, бродскиот под и ламинатот. Има случаи кога семејството се одлучува за ладен под (мермерни и керамички плочки). Во тој случај, можно е поставување на простирки со мали димензии во зимскиот период во деловите наменети за седење. На тој начин освен топлинска заштита, се добива и дополнително чувство на топлина за целиот простор. Изборот на мебелот мора да е во согласност со типот на подот.

Обработката на ѕидовите може да е најразлична: видливи градежни материјали (тула, камен), керамички плочки, боени површини, тапети. Вака обработените ѕидни површини мора да се мали, односно да се појават само како детаљ, а останатите ѕидови да се со неутрална боја и *текстура*. Мора многу да се внимава со доминантни бои и трендовските тапети. Тие со своето присуство треба да му дадат дополнителен акцент на просторот или катчето од дневната соба.

Плафонот, како и ѕидовите и подот, учествува во создавањето на убавиот амбиент. И тој може да се обработи на соодветен начин: со гипсани профилирани елементи или со создавање на спуштен плафон.

Најпожелно вештачко осветлување е амбиенталното. Тоа овозможува менување на интензитетот на светлина во согласност со амбиентот, луѓето, настаните. Сите дополнителни површини (работни, за читање) треба да имаат сопствено светло. Декоративните елементи, како слики и скулптури се посебно осветлени.

Дневна соба на домороден Американец

Спална соба

Тоа е просторија која ја задоволува виталната функција на човекот-спиенето. Како таква често е издвоена со мал претпростор, во кој се сместени гардеробери- *дегажман*, за да се постигне поголема интимност и мир. Спалната соба треба да биде пријатно место каде луѓето можат да бидат интимни, да се повлечат и во текот на денот за одмор, читање или работа.

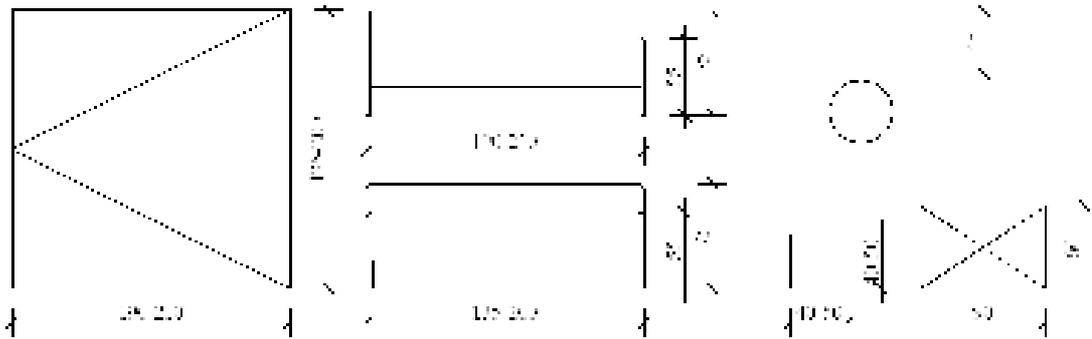

Оваа просторија се рационализира во својата големина, па така нејзината квадратура изнесува од 12-14м². Ако се земе предвид дека мебелот за секоја спална соба е стандардизиран по димензии и застапеност, останува таа соба да добие своја убавина со нашата креативност, преку бојата, материјалите, дизајнот на мебелот, декоративните елементи. На тој начин собата добива лично обележје.

Опрема во спалната соба

Основниот мебел во спалната соба е брачниот креветот. Сета дополнителна опрема во спалната соба е во согласност со дополнителните функции кои ѝ се доделени. Тука спаѓаат:

- ноќни ормани;
- гардеробер;
- тоалет за шминкање;
- удобна фотелја за одмор;
- работен постор;
- библиотека.

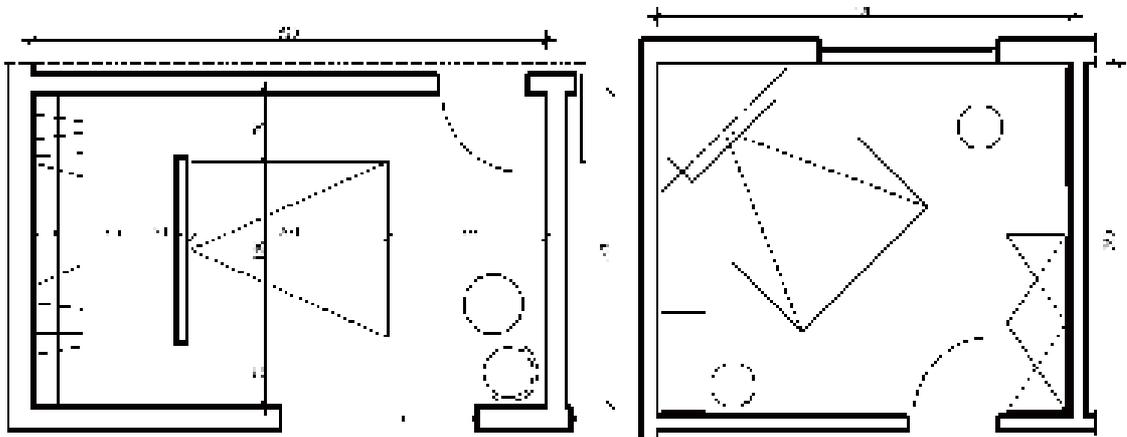

Двоен кревет (основа и два изгледа)

Тоалет за шминкање, ноќен орман, орман

Организација на мебелот во спалната соба

Доколку спалната соба е поголема, тоа ги проширува можностите за дополнителни елементи кои функционално ќе го поделат просторот, и ќе ѝ дадат поголема употребливост. Уште поубаво решение претставува издвојувањето на гардероберот во посебен простор во продолжение на спалната соба, како и бања која е непосредно поврзана со спалната соба.

Спална соба со гардеробер и простор за одмор

Спална соба со ормани, тоалетна и работна маса

Дизајн, бои и осветлување

Обработката на ѕидовите и плафонот може да е различна, но треба боите и материјалите да се усогласени во хармонична целина и топол амбиент за одмор, релаксација и работа.

Подот мора да е топол (паркет, ламинат, бродски под).

Дополнителното вештачко светло во спалната соба се поставува централно во просторијата, но и над секоја површина која бара интензивно осветлување (кревет, работна маса, тоалетна маса, декоративни елементи).

Декоративни елементи во спална соба се: слики, скулптури, катче со семејни слики, украси.

Детска соба

Детската соба е просторија со повеќе функции: спиење, работа, игра, хоби, дружење со пријателите. Нејзината големина се движи од 9-12м². При организација на мебелот во овој мал простор потребно е големо умевање, вештина и креативност за да бидат задоволени основните функции, а целиот ентериер да го отсликува детското царство.

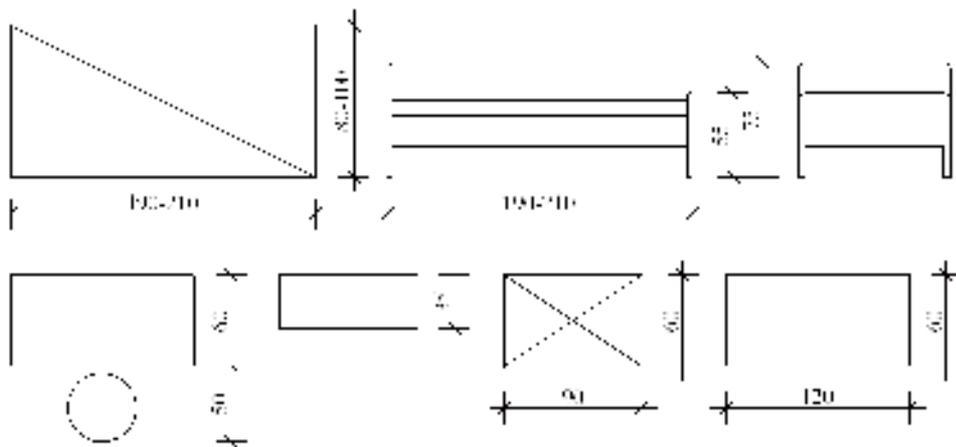
Детето треба да го чувствува овој простор како свој, да ужива во него, да ги извршува наброените функции, да учествува во изборот на мебелот, да го гради и надополнува својот амбиент. Детската соба ќе ја отсликува личноста на детето по возраст, интереси, одговорност, уредност и сл.

Опрема во детската соба

Опремата има важна улога врз впечатокот и односот кон нештата што го остава на младиот ум и темпераментот уште од најрана возраст. Во зависност од возраста таа во детската соба е променлива не само по големина, туку и по вид и организација.

Во детска соба за дете од предучилишна возраст може да се сретне:

- кревет;
- орман;
- корпа за играчки;
- табла за пишување;
- мало столче и маса;
- елементи за бањање и повивање.

Единечен кревет, работна маса и стол, полица, орман, елемент за бањање и повивање

Детски соби со креветче за бебе

Детската соба за ученик и тинејџер содржи:

- кревет;
- орман;
- работна маса и стол;
- полици;
- мала гарнитура за седење (мала маса, фотелја, табуретка);
- декоративни елементи (слики, постери, фотографии, украси, играчки).

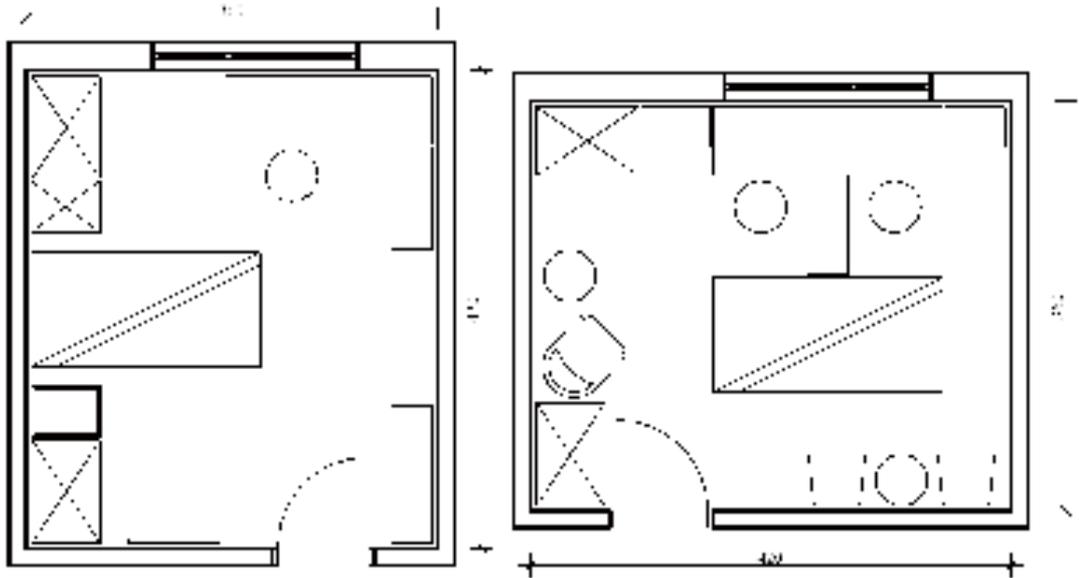
Работна маса, стол и полици за дете од училишна возраст

Организација на мебелот во детската соба

Застапеноста на мебелот во детската соба ќе зависи од неколку фактори:

- големината и формата на детската соба;
- поставеноста на отворите (врата, прозорец);
- бројот на децата и нивната возраст.

Во современите станови со помала квадратура, често пати во една детска соба се сместуваат две деца независно од полот. Ова е пожелно до одредена возраст од психолошки аспект, зашто развива позитивни карактерни особини кај детето. Но, кога децата ќе бидат во период на пубертет, особено деца од различен пол, треба да се разделат.

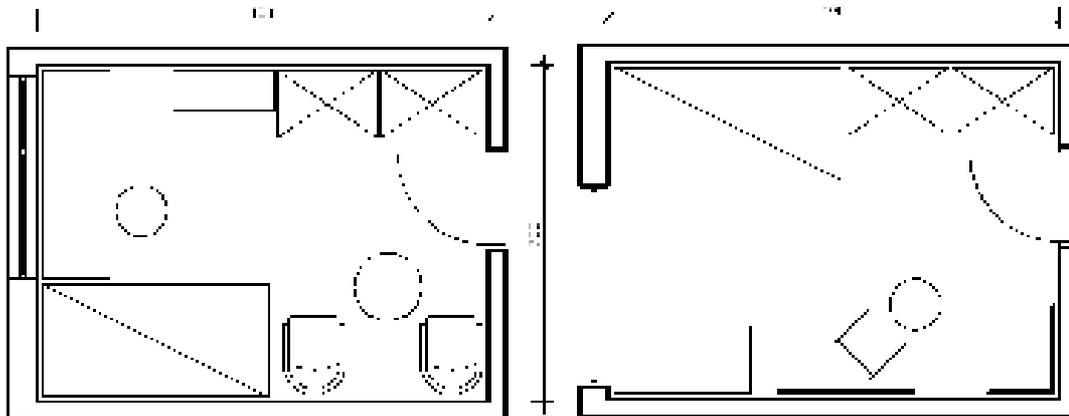
Детска соба за дете од предучилишна и училишна возраст

Детска соба за две деца на училишна возраст

Детска соба за две деца од училишна возраст

Владее мислење дека е подобро во станот да има две соби со минимална квадратура отколку една поголема. Ова се оправдува и со фактот што така секое од децата самостојно ќе ги развива своите интереси, ќе го организира своето време и ќе ѝ даде личен печат на својата соба.

Детска соба за едно дете од училишна возраст

Детска соба за едно дете од предучилишна возраст

Соба за едно дете на училишна возраст

Дизајн, бои и осветлување

Ентериерот и мебелот со својот вид, форма, дизајн и боја, сакале или не, уште од мали нозе го гради вкусот на детето. Посебна перцепција детето има за бојата и формата, па затоа боите во детската соба треба да бидат ведри. Интензивните бои треба да бидат умерено застапени, за да не предизвикуваат непријатни чувства кај децата. Мебелот пак треба да е со заоблени ивици, како заштита од повреди при игра.

Собата на деца во тинејџерска возраст треба да се разликува во ентериерното решение, кое со мебелот, застапеноста на боите и декоративните елементи ќе ја отслика индивидуата на младиот човек. Треба да му се дозволи самостоен избор на мебел, негова поставеност, комбинација на бои, избор на декоративни елементи. Нивните идеи, било да се добри или не, треба да се прифатат како израз на почитување на личноста.

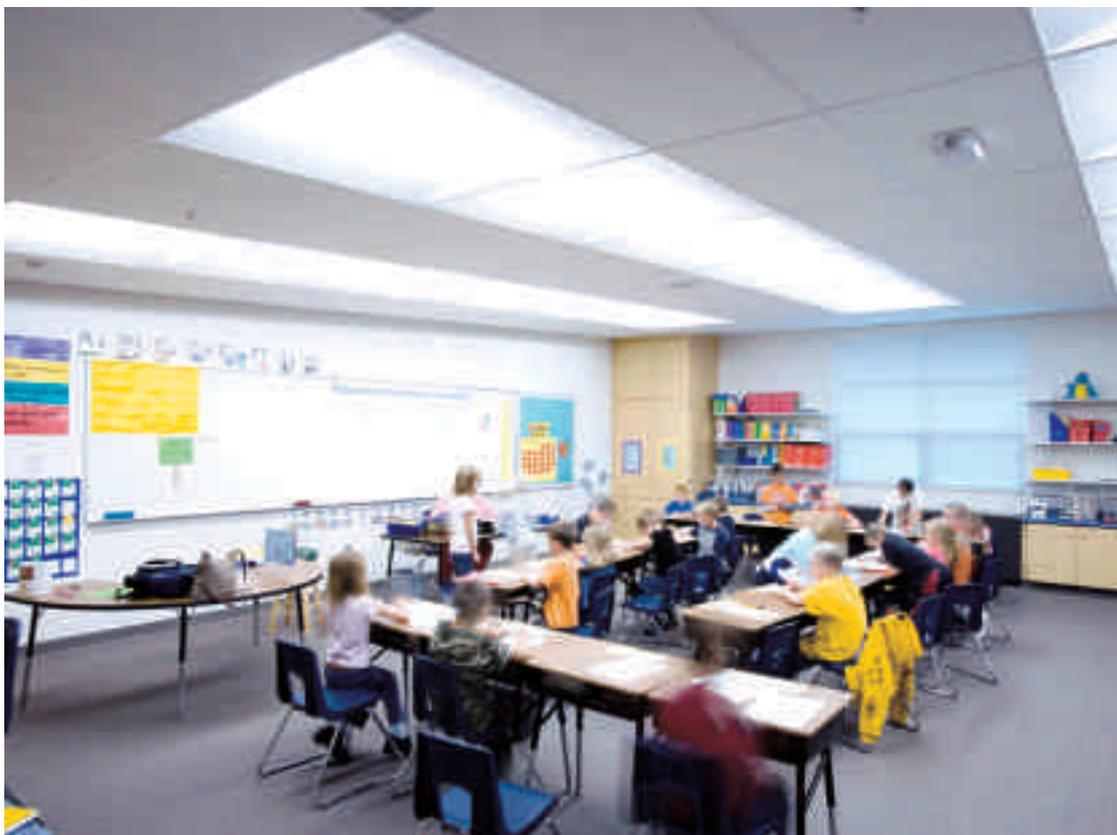

Соба на тинејџер

2.5. Вежби

1. Претстави го твојот влезен простор со постоечкиот мебел во Р 1:25.
2. Потоа предложи ново идејно решение на мебелот во Р 1:25 прикажано преку основа и изгледи.
3. Нацртај распоред на мебел во кујна која најмногу ти се допаѓа според функционалност и постави димензии на кујната.
4. Прикажи илустрации од трпезариски маси и столови различни по стил, според твое лично истражување.
5. Во дадената дневна соба нацртај две идејни решенија на мебелот во Р 1:25 и распореди декоративни елементи во просторот.
6. Уреди детска соба според твоите потреби, идеја и афинитети и детално претстави ја во основа и изгледи Р 1:20.
7. На зададено архитектонско решение од станбен простор да се нацрта идејно решение за уредување на просторот во Р 1:25. Една од собите, по свој избор, да се изработи во Р 1:20 со изгледи.

3. Мебел во училишни простории

3. Мебел во училишни простории

- 3.1. Училишни објекти, поим, стандарди
- 3.2. Структури на простории во училиште и нивна поврзаност
- 3.3. Училишен мебел и негова организација
- 3.4. Вежби

Цели:

Со оваа тема се постигнува запознавање на учениците со стандардите за училишен мебел и негова организација во училишните простории. Информативно се запознаваат со начините на групирање на просториите во училиштето и нивната функционална поврзаност преку графичка презентација.

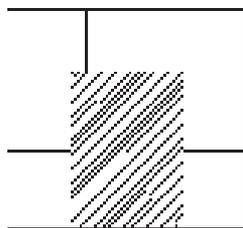
Во идеен проект го разработуваат училишниот мебел и даваат предлози за нови креативни решенија.

3.1. Училишни објекти, поим, стандарди

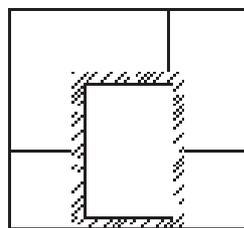
Училишните објекти се објекти од јавен карактер кои имаат витална општествена улога во реализацијата на воспитно-образовниот процес. Како и сите други објекти и тие подлежат на стандарди кои треба да се задоволат, како при архитектонското проектирање, така и при ентериерното уредување. Тие стандарди се менуваат со менување и издигнување на степенот и начинот на образование, односно со реформите во образованието.

Постојат неколку типови на архитектонски згради од аспект на архитектонско решение, односно од начинот на кој е решена комуникацијата:

- со централен хол;
- ходнички систем;
- павилјонски.

Холски тип

Ходнички тип

Павилјонски тип

Според стандардите за училишни објекти, истите не смее да имаат поголема *кајносii* (височина) од П+2 (приземје плус два ката), од безбедносни причини. Исто така, потребно е училиштето да има минимум еден главен и два споредни влеза, во случај на непогода за брза евакуација на учениците.

Според стандардите комуникациите треба да се поставени во главниот хол, видливи и да обезбедат поврзување на останатите групи на простории во вертикала.

Во
комуникации
спаѓаат:

- хол;
- ходници;
- скали.

Училишен ходник со шкафчиња

Просториите во училиштето треба да се природно осветлени.

За училници најдобра ориентација е исток и југоисток, а за цртални-север.

Природното осветлување на училниците треба да овозможи непречена работа, па така длабочината на училницата е максимум 6 метри. Во случај да е со поголема длабочина, потребно е дополнително природно осветлување, кое најчесто е *базиликално* (покривно светло).

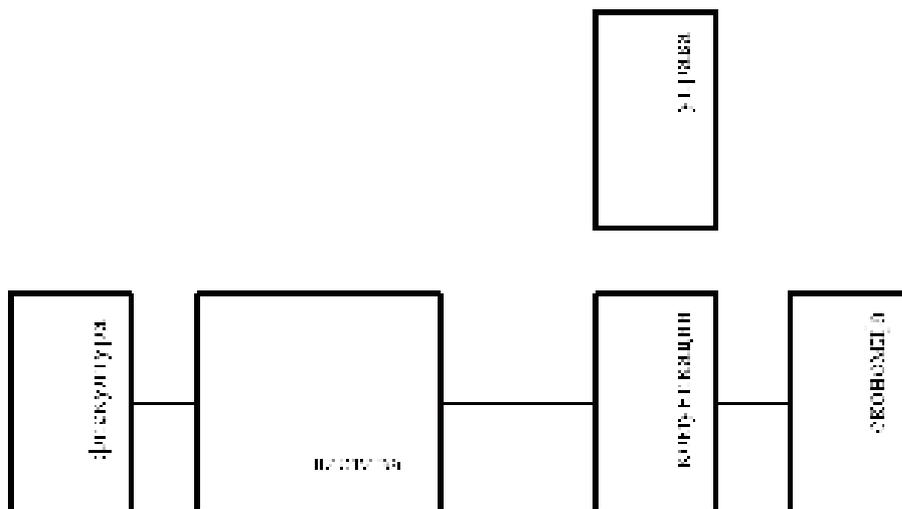
Наставните простории се димензионираат според стандарди:

- за училница квадратурата е 1,8 - 2,0 м² по ученик;
- за кабинети квадратурата е 2,0 - 2,4 м² по ученик;
- за работилници и цртални квадратурата е 3,2 - 4,2 м² по ученик.

3.2. Функционални групи на простории и нивна поврзаност

Просториите во училиштето според својата намена се групираат и формираат функционални групи:

- група простории за настава (училници и кабинети);
- група простории за физичка култура (фискултурна сала, гардероби со санитарии, просторија за реквизити);
- група општествени простории (библиотека, сала за приредби);
- група административни простории (кабинети за наставници, сала за состаноци, канцеларии на управата);
- група комуникации (влезен хол, ходници, главни и помошни скали);
- група дополнителни простории, кои го дополнуваат образовниот процес и овозможуваат удобен престој на учениците (трpezарија, санитарии).

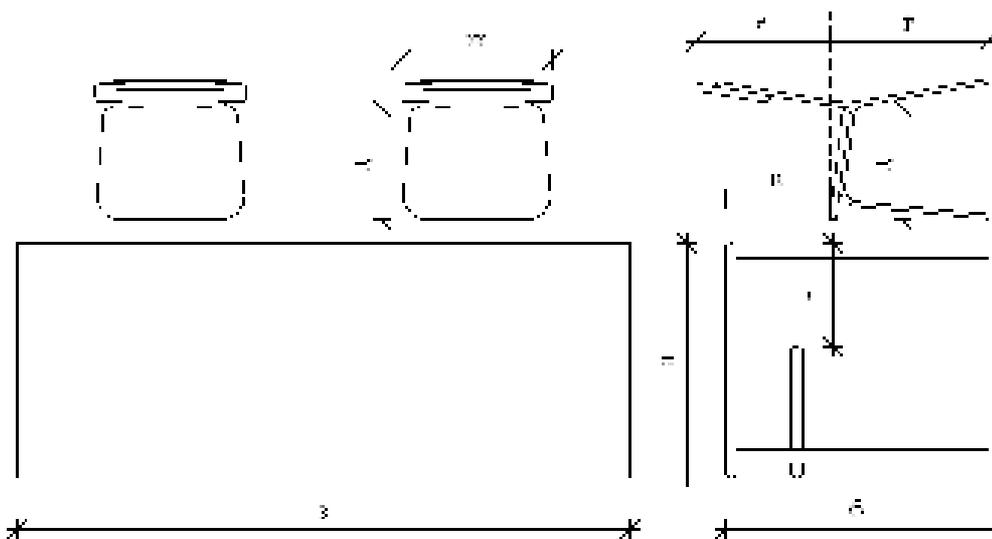

Групи на простории и нивна поврзаност

3.3. Училишен мебел и негова организација

Основен мебел во училницата е:

- училишна клупа;
- училишен стол;
- работна маса за наставник;
- училишна табла;
- училишен орман.

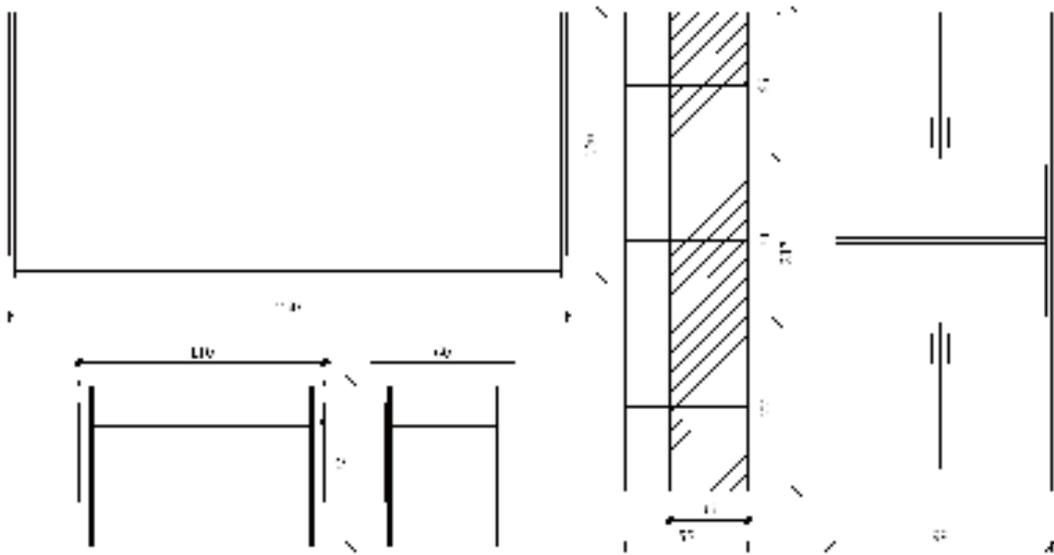
Основа на клупа за два ученика

Изглед на клупа и столче

големина	Прво одд.	Второ одд.	Трето одд.	Четврто одд.	Петто одд.
височина на деца	110-123	124-137	138-151	152-165	над 166
а	50	50	50	50	50
б	56	61	67	73	76
в	22	24	26	29	30
г	22				
д	23	26	29	32	35
ѓ	34	37	41	44	46
е	28	31	35	38	41
ж	32	34	36	38	40
з	130				

Димензии на училишни столчиња и маси во зависност од височината на учениците

Други (останати) делови училишен мебел

Училишна табла и наставничка клупа

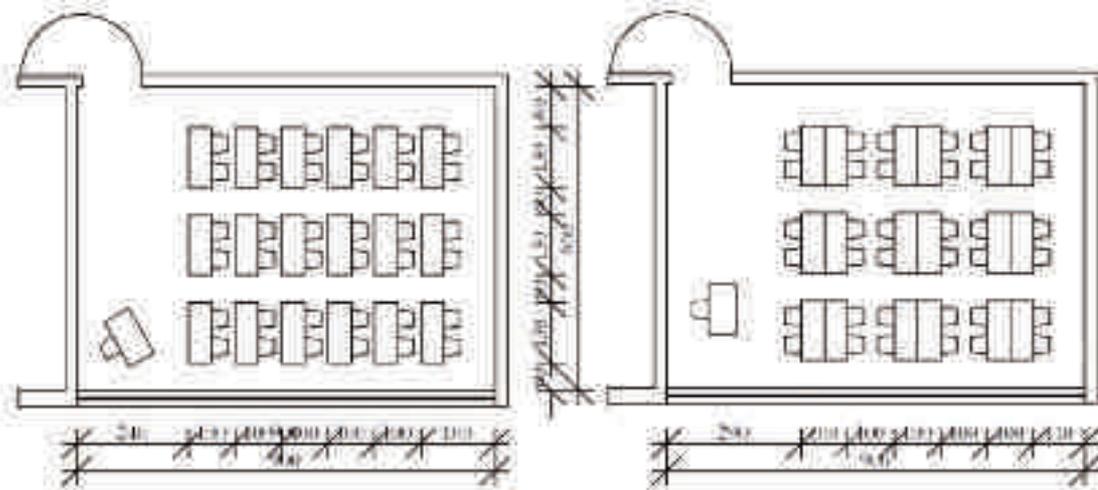
Училишен орман

Со развојот на информатичката технологија се менува и опремата во училиштата. Потребата од сите помагала за покажување на илустрации речиси и да не постои. Реформите за компјутеризација на образованието овозможува секој ученик да ја следи наставата непречено пред себе. Во случај сите ученици да немаат компјутер, предавањето се изведува со помош на видеобим и лаптоп.

Компјутеризација на образовниот процес

Кај класичниот начин на образование постои друга организација на мебелот. Тој се поставува според стандарди и според возраста на учениците, видот на часот, начинот на совладување на наставата (индивидуално или групно) итн. Различноста на поставување на мебелот ја разбива монотонијата на фронталната настава, а воедно овозможува различни форми на работа со учениците: во групи, дебати.

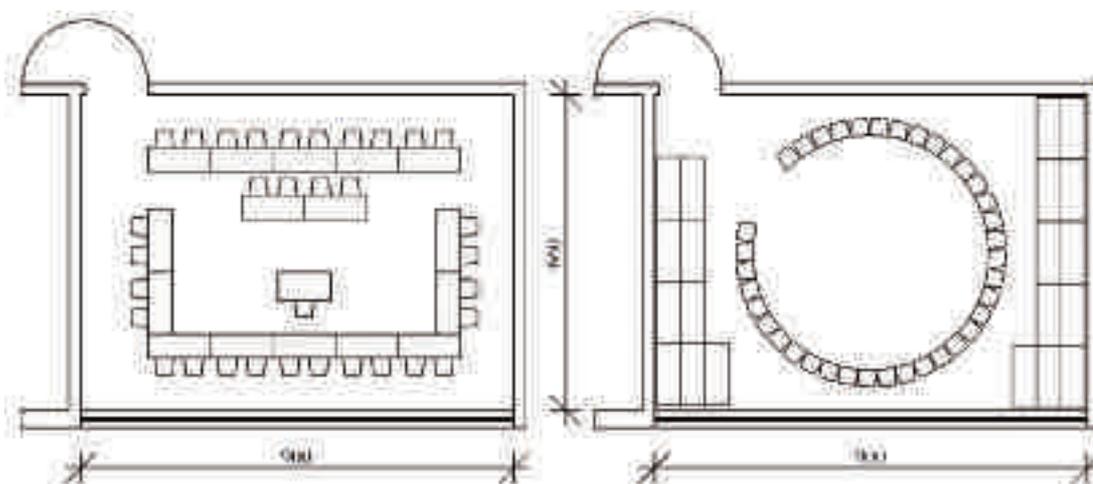
Индивидуална работа

Работа во групи по четворица

Индивидуална работа

Групното седење се практикува за дебати, со цел соговорниците да се гледаат. На тој начин се доживуваат себеси како дел од една целина.

Групно седење на целото одделение

Некои наставни предмети бараат поинакви услови за изучување од обичните училници. Па така разликуваме: кабинети, работилници, студија. Видот на мебелот и неговата организација се различни и соодветствуваат со наставниот процес.

Училишна клупа

Училишната клупа е најчесто проектирана за два ученика, како најрационално решение за просторот. Горната плоча треба да овозможи непречена индивидуална работа на секој ученик. Материјалот на горната плоча е дрво (иверка) со дебелина од 16-25мм. Долниот дел може да е изведен од дрво или метал, а неговото конструктивно решение треба да овозможи цврстина и стабилност. Важен елемент за правилно користење на училишната клупа е нејзината височина. Таа е во директна зависност од височината на училишниот стол, односно од растојанието меѓу столовите и плочата на клупата наречено диференцијација. Висината на столчето и клупата се во директна зависност од возраста на учениците.

Училишна маса и стол како една целина

Училишен стол

Училишниот стол од аспект на проектирање бара посебна студија со цел да се задоволат удобноста и практичноста. Таа при користење треба да овозможи непречен и правилен развој на детското тело. За таа цел се вршат прецизни антропометриски мерења како основа за постигнување на правилни димензии и форма на седиштето и наслонот. Столот треба да го следи и поддржува детското тело додека седи.

Седиштето на училишниот стол треба да е функционално (да одговара на нормативите по однос на димензии), да е практично (нетапацирано, лесно одржливо) и да е економично (можност за замена на деловите).

Со претходно наведените елементи треба да се усогласи дизајнот на столот.

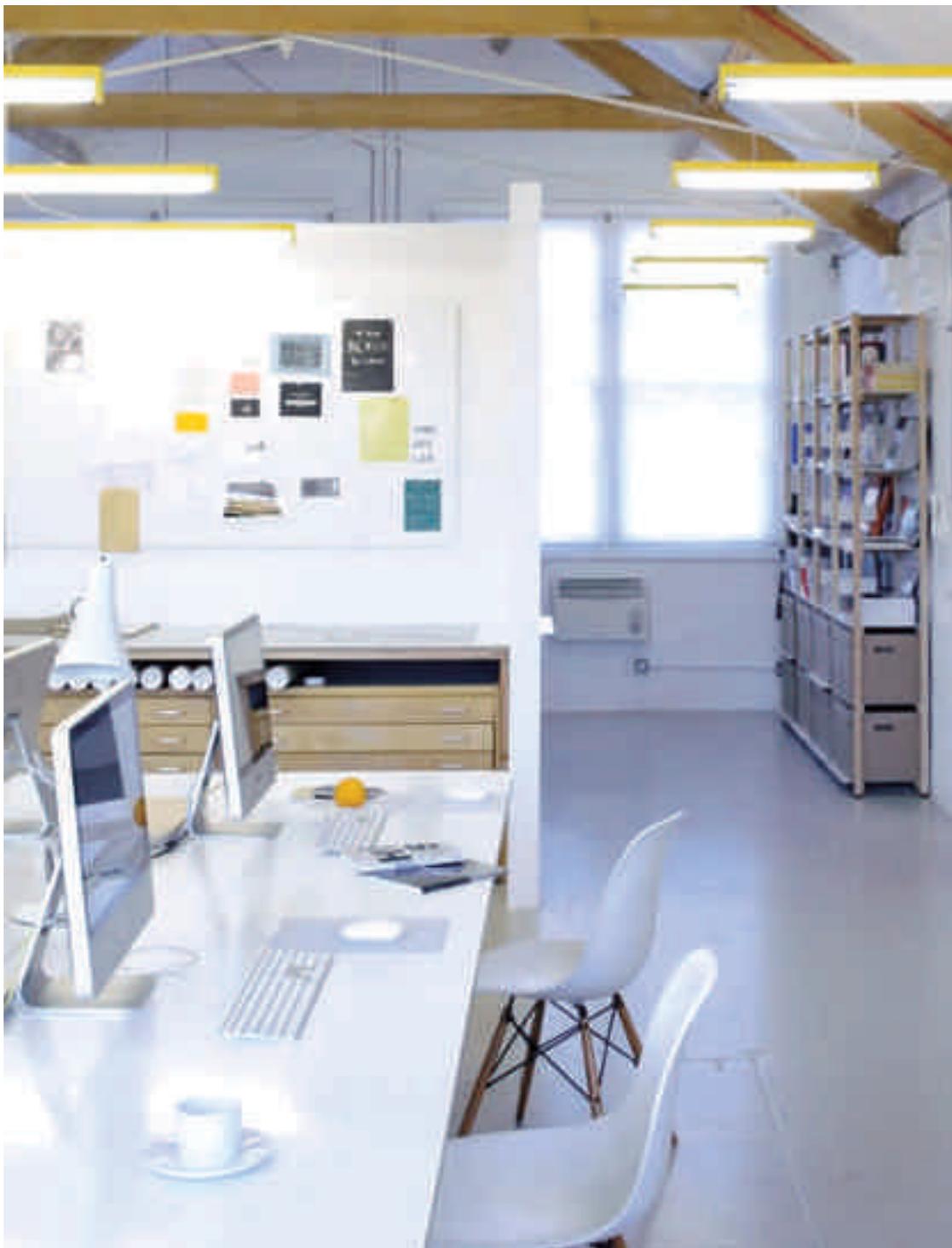

3.4. Вежби

1. Претстави ги графички групациите на простории во своето училиште и нивната поврзаност;
2. Анализирај кои се предностите, а кои недостатоците во организираноста на твоето училиште.
3. Постави две идејни решенија за распоред на мебелот во училница за ученици од I до IV и на ученици од V до VIII одделение.
4. Разработи идејно решение на училишна клупа и училишен стол во P 1:10 и P 1:50.

4. Мебел во канцелариски простории

4. Мебел во канцелариски простории

4.1. Административни згради, поим, стандарди

4.2. Канцелариски мебел

4.3. Задачи

Цели:

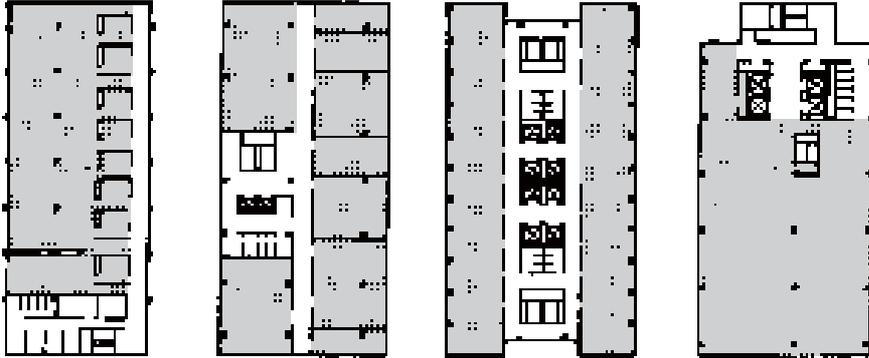
Преку оваа тема учениците стекнуваат знаење за стандардите на канцелариските простории и стандардите за организација на мебелот во нив. Канцеларискиот мебел се разработува посебно преку изработка на идејно решение за канцелариска маса и стол. Со ова знаење, со следење на дизајнот на канцеларискиот мебел и со индивидуално истражување, ученикот се оспособува да изработи графичка вежба - идејно решение на канцелариски мебел.

Преку истата се проверува квантумот на знаење, самоиницијативноста, креативноста и графичката презентација.

4.1. Административни згради, поим, стандарди

Објектите кои се наменети за сите луѓе, односно имаат јавна функција, се викаат општествени објекти. Тие му служат на општеството. Тука спаѓаат образовните, здравствените, културните, транспортните, трговските и административните објекти. Во административни објекти се вбројуваат банките и деловните згради. Просториите кои се среќаваат во овие објекти се: комуникации, работни канцеларии, канцеларија за состаноци, санитарии за вработените и чајна кујна.

Комуникациите и санитарииите најчесто се поставуваат централно, ако се единечни, или на двата краја по еден. Се тежнее да се обезбеди брза и лесна проточност на луѓето од работното место до нив.

Различна поставеност на комуникациите и санитарииите во однос на целиот објект

Канцелариите ги зафаќаат периферните делови на објектот, со цел да се обезбеди поголемо природно осветлување. Опремата во нив и начинот на кој се обработени сите површини го образуваат канцеларискиот ентериер. Тој се почесто добива хуман печат, преку внесувањето на природата во истиот или со интимни предмети на вработените.

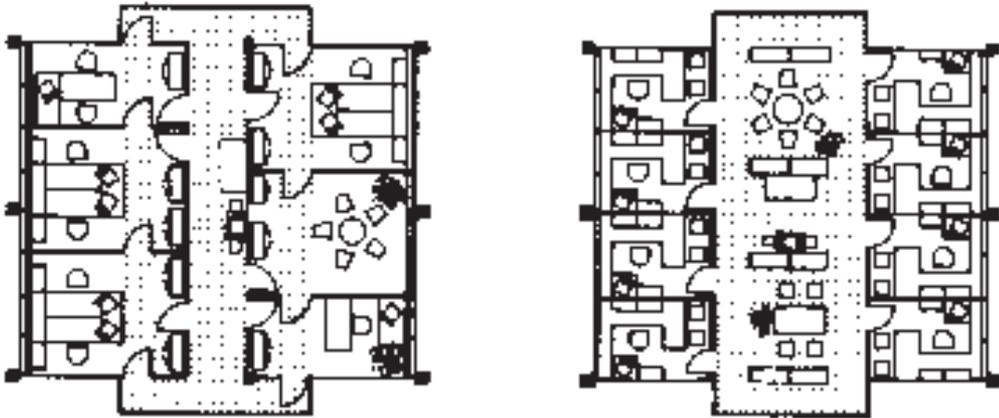

Видови на канцеларии

Канцелариите, во зависност од големината и карактерот на административното работење и организирањето на мебелот, ќе бидат помалку или повеќе застапени во административната зграда. Разликуваме:

- отворени - океански канцеларии, за поголем број на вработени;
- затворени канцеларии, за мал број вработени.

Затворените канцеларии се сретнуваат кај мали фирми или кај фирми со поголема потреба од тивка и непречена работа или во објекти кои отпосле добиле намена на деловна зграда. Тие се со одредена квадратура, која зависи од бројот на вработените, потребната опрема и карактерот на работата. Така, одредени работни места, како директор, раководител, секретар, според природата на работата, бараат посебни канцеларии. Други работни места, за кои е потребна постојана комуникација и координираност меѓу вработените се сместуваат во една канцеларија.

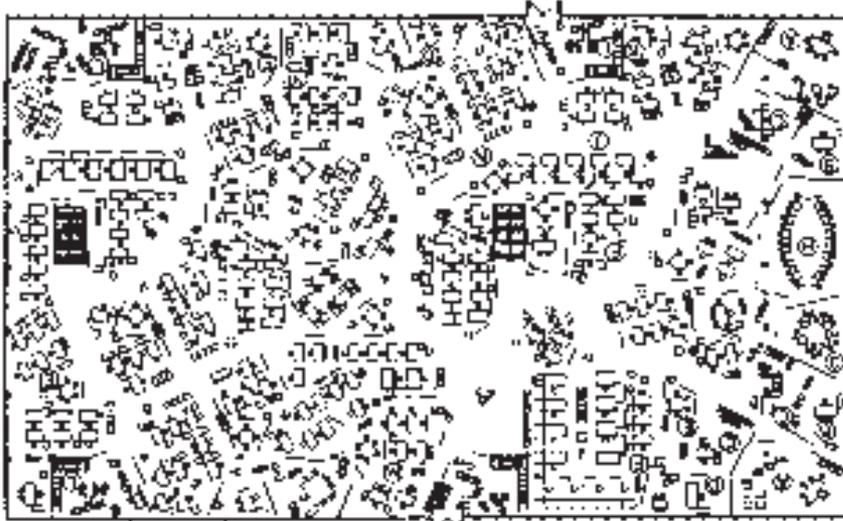

Организација на затворени канцеларии

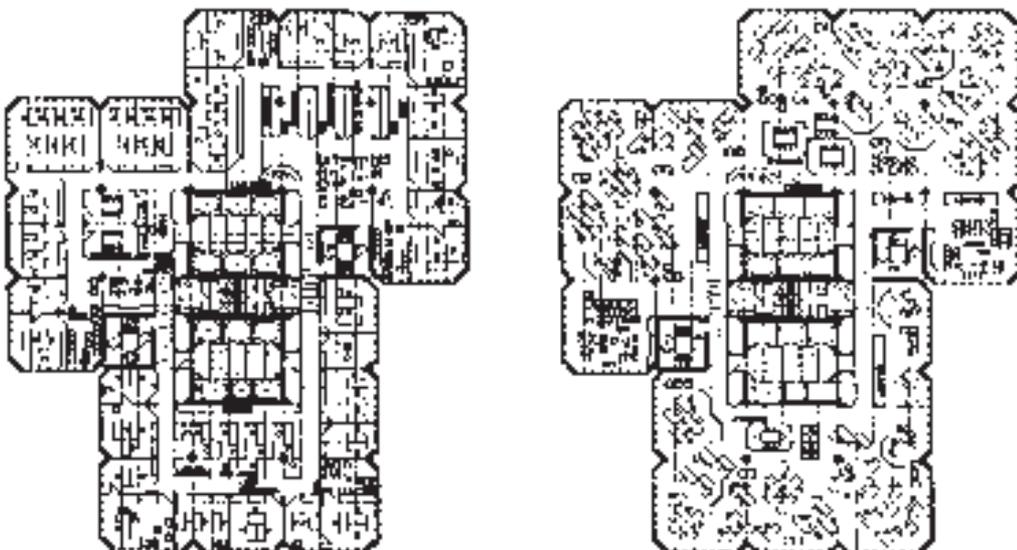
Канцеларија на раководител

Во отворениот тип на канцеларии карактеристично е дека во поголем отворен дел, без прегради, се сместуваат голем број на работни површини. Тие се дефинираат со канцелариска маса, стол и прегради до одредена височина, за да се обезбеди приватен простор за работа. На таков начин се заштедува на простор и се обезбедува поголем број на работни места. Но, исто така, се бара и високо ниво на деловна култура од вработените, како и добра организација на целиот простор. Океанските канцеларии се сè поприсутни во административните објекти.

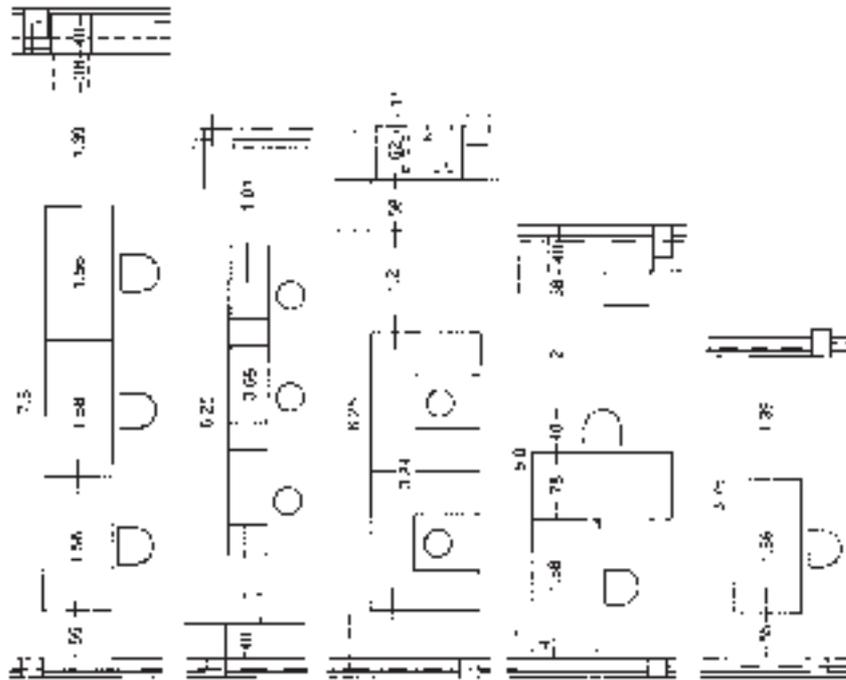
Отворен тип на организација

Океанскиот тип на канцеларии овозможува поголема флексибилност на целиот простор. Со реорганизација на мебелот лесно се одговара на сите промени во структурата на фирмите.

Една иста основа на административна зграда со различна организација на работните места

Површината на една канцеларија е тесно поврзана со бројот на вработените. Ако е од отворен тип се проектира според стандардот 4 - 5м² по вработен. Ако е од затворен тип тој стандард е 5м по човек. Минимум канцеларија за еден вработен е 12м². Канцелариите на високите службеници, како директор, се со поголема квадратура и, освен работна опрема, имаат и простор за примање на странки со мебел за седење.

Димензии на работниот простор

При организацијата на мебелот во канцелариите, независно од нивниот тип, се почитуваат одредени стандарди. Овие стандарди се поврзани со употребата на мебелот и движењето на луѓето околу него. Друг важен фактор е начинот на работа. Индивидуалната и тимската работа имаат потреба од различно организиран мебел.

Организација на работните места кај океански тип на простории

4.2. Канцелариски мебел

Мебелот и неговата организација во просторот влијаат за оформување на амбиентот на работното место, а преку тоа на продуктивноста на вработените. Научно е докажано дека престојот во функционално и пријатно уреден канцелариски простор ја зголемува продуктивноста за 10-15%. Од тие причини при дизајнирањето на мебелот се користат стандарди кои ќе овозможат тој да биде функционален, практичен, хигиенско-технички, економски и естетски издржан.

Денес има голема понуда на канцелариски мебел. Акцентот при дизајнот е ставен на неговата функционалност и удобност. Материјалите како и современата технологија на обработка на мебелот, овозможуваат истиот да е практичен, флексибилен и економичен.

Канцеларии за состаноци

Некои простории во деловните згради, како што се влезниот хол, комуникациите, салата за состаноци и директорската канцеларија, се наменети и за краткотраен престој на странки. Тие се репрезентативни простории и нивниот ентериер треба да даде слика за вредноста, моќта и статусот на фирмата или организацијата.

Чекалница

Канцелариски маси

Канцелариските маси како елементи од мебелот најважно е да ја задоволат функцијата при работа. Нивните димензии и форми се различни и зависат од видот на работата и големината на просторијата. Освен стандардните канцелариски маси, денес се произведуваат и аголни елементи, кои не само што ја зголемуваат работната површина, туку и одговараат на потребата за тимска работа.

Стандардни делови на канцелариски маси се:

- работна површина;
- долна конструкција на масата;
- фиоки- интегрални или самостојни;
- полици.

Работната површина треба да овозможи непречена работа. Се изведува најчесто од дрво или фурнирани плочи. Во одредени случаи, во зависност од намената, се поставуваат одредени барања од аспект на хигиена, функционалност и естетски карактеристики, кои работната површина треба да ги задоволи. Истата не смее да вибрира, мора да е стабилна и статична и да апсорбира звук.

Целата работна маса може да е од дрво или комбинирана со метал во долниот, носечки дел.

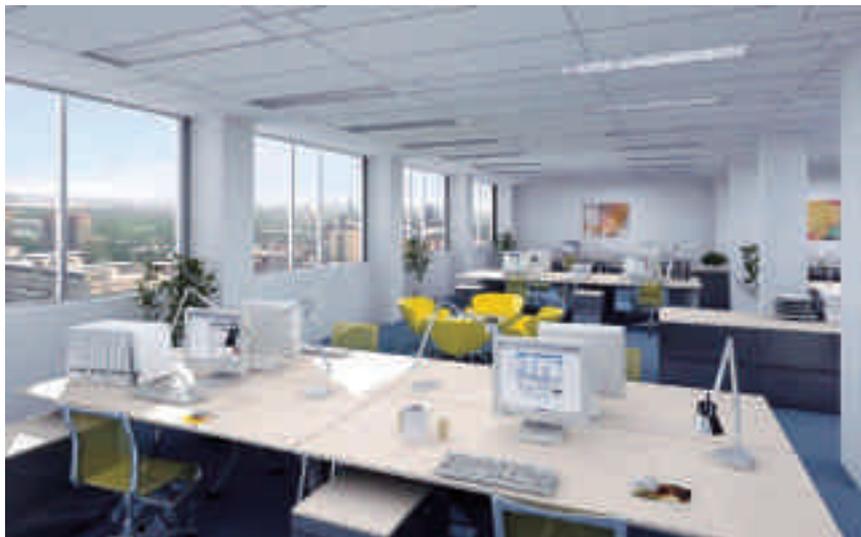
Димензиите и формата на работната маса се одредени со стандарди. Но, интензивниот развој на информатичката технологија и нејзиното продирање во сите делови од човековата дејност, ги менува и стандардите за димензионирање. Се појавуваат и додатни елементи на работната маса:

- лизгачка полица за тастатура;
- полица за печатач;
- лежиште за куќиштето.

Не ретко се среќаваат и аголни елементи за поголема искористеност на просторот при организација на канцеларискиот мебел.

Пред изработка на дизајнот за работна маса, потребно е проектантот да направи студија за карактеристиките кои треба да ги задоволи масата во однос на функцијата.

Канцелариски столови

Канцеларискиот стол кој со текот на времето еволуирал со голема брзина, денес ја доживува својата најголема експанзија во однос на дизајнот, удобноста и функционалните можности. Новите материјали и технологија овозможуваат да се задоволат сите барања за удобност и функционалност, а воедно да се постигне одличен дизајн.

Колку и да е сменет изгледот на денешните столови, тие сè уште се составени од основните делови:

- носечка конструкција;
- седиште;
- наслон;
- наслони за раце- зависно од дизајнот и потребата.

Димензиите на столовите се стандардизирани. Исклучок е само височината. Механизмот за регулација на височината на столот овозможува истиот да се прилагодува на човековото тело.

ш- ширина на стол

д- длабочина на стол

ш	395	410	390	400	410	410	420	415
д	375	380	390	395	395	405	430	420

Димензии на канцелариски стол

Формата и големината на столот не завистат само од физикусот на човекот кој го користи. Тој има и симболично значење. Сите вработени на високи позиции, како директор, раководител, имаат големи канцелариски

столови. На тој начин тие ја покажуваат својата улогата во фирмата во која работат.

Кожни канцеларски фотелји

Материјалите кои се застапени при изработка на столовите се различни. Конструктивниот дел е дрвен или метален. Изработката на наслоните и седиштето зависат од дизајнот на целиот стол. Можат да бидат од полно дрво, од пластични маси, од природно или синтетичко плетиво, тапацирани.

Наслон и седиште од синтетичко плетиво

Наслон и седиште од пластична маса

Полуфотелјите се дел од канцелариската опрема за седење. Најчесто се присутни на места каде што има прием на странки, но неретко служат и за работа.

Работна полуфотелја

Фотелја во административен хол

Канцелариски ормани

Со користењето на информатичката технологија потребата за константно користење на орманите е намалена. Сите податоци се чуваат и во електронски и во хартиен формат. Од тие, а и од естетски причини, денешните ормани се поедноставни. Во нив сè уште се чуваат документи, книги, списанија, картони, регистри и сè она што ѝ е потребно на една фирма.

Орманите можат да бидат слободностоечки или вградени. Типот на плакарот зависи од формата и организацијата на мебелот во канцеларијата. Во поново време се изработуваат со лизгачки врати, со цел подобро искористување на просторот. Освен затворени се среќаваат отворени и комбинирани ормани.

Елементите на орманот се:

- носечки дел;
- крила;
- фиоки;
- полици.

Независно од тоа каков е типот на орманот се изработуваат од оплеменета иверка или медијапан, а понекогаш можат да бидат и метални. Крилата можат да бидат полни, провидни или комбинирани, но во согласност со просторот, останатиот мебел и замислата на стручното лице.

Дизајнот е единствен и ненаметлив, сè со цел визуелно проширување на просторот и пријатен амбиент.

Освен високите ормани, во канцелариските простори се сретнуваат и регистратори и картотеки. Тоа се елементи со најразлична височина и со можност за поставување во низа. Се користат за чување на документи и картони кои се во постојана употреба.

4.3. Вежби

1. Посети салон за канцелариски мебел и информирај се за мебелот што тој салон го нуди;
2. Одбери еден канцелариски елемент од понудените и анализирај го од аспект на функција, практичност, дизајн, економичност.
3. Изработи графичка вежба од темата канцелариски мебел со следниве прилози:
 - Основа со канцелариски мебел;
 - Идејно решение на канцелариска маса Р 1:10;
 - Идејно решение на канцелариски стол Р 1:5.

Проектирање на мебел

Изборна програма

Вовед

Изборниот предмет по Проектирање на мебел за IV година се надоврзува на основните знаења од Проектирање на мебел за III и IV година- задолжителна настава и Проектирање на мебел за III година- изборна програма.

Поставените теми за проектирање на мебел во изборната програма за IV година се базираат на веќе стекнатите знаења од споменатите предмети.

Во првата тема има малку нови податоци за ученикот. Но преку обработка на ентериерот во индивидуална станбена куќа, му се дава можност на ученикот да го сублимира и искаже стекнатото знаење, како и да истражува во областа на мебелот и современото домување. Преку оваа тема и со потполната слобода во изразувањето, треба да дојде до израз вештината и креативноста на ученикот при реализирањето на зададената задача.

Презентирањето на задачата е графичка и вербална.

Во книгата се дадени неколку примери на ентериерни решенија на индивидуални куќи кои треба да се водач на ученикот при решавањето на својата задача.

Втората тема опфаќа разработка на мебел во ентериерот на канцелариски простории.

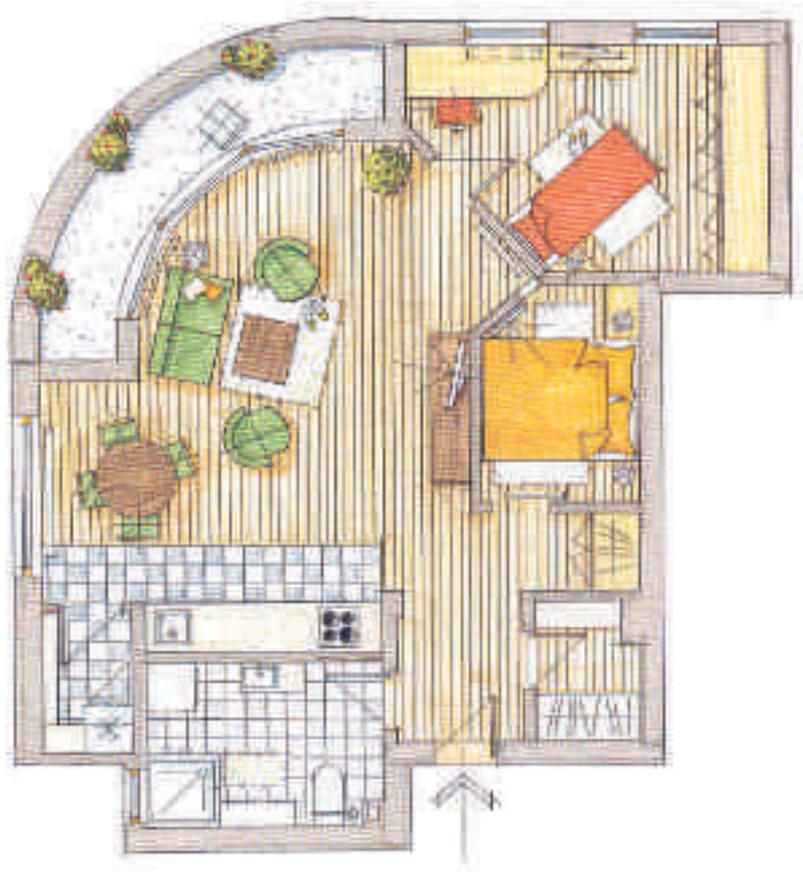
Ентериерот и мебелот во канцелариските простории во последната деценија ја доживува најголемата експанзија. Оттаму се нуди можност за опширно информирање на ученикот преку разни форми. Истите ќе бидат користени во зависност од интересот и вештината на ученикот да ги постави во функција на својата задача.

Ученикот треба да предложи повеќе можни решенија за уредување на канцеларискиот простор и да изработи идејно решение на канцелариска маса за состаноци.

Третата тема опфаќа снимање на јавен простор и негово прикажување во основа и изгледи. Во учебникот се дадени инструкции за снимање на просторија и принципите по кои ученикот треба да постапи при изработка на вежбата. Приложени се ентериерни решенија на два јавни објекти како пример и водач за ученикот. Тој треба да го прикаже основниот мебел во просторот и да даде описи (текстуални, графички, фотографски) за применетите материјали, осветлување и декоративни елементи.

Со усвојувањето на знаењата и вештините на графичката презентација, ученикот ќе има основа и поттик за понатамошо дообразување од оваа област. Истовремено тој е оспособен да биде вешт и креативен соработник на проектантот за мебел и ентериер. И секако, естетските вредности преку овој предмет ќе бидат издигнати на повисоко ниво.

1. Мебел во индивидуален станбен простор

1.1. Насоки во реализирањето на изборната тема

Графичката вежба за уредување на ентериерот на индивидуална семејна куќа е комплексна и опфаќа неколку фази. Наставникот задава основа на индивидуална куќа и услов за структурата на семејството (број на членови, возраст, пол, занимање). Архитектонски куќата е дефинирана и ученикот треба да го "прочита" и разбере проектот според намената на просториите и нивната поврзаност. Задачата на ученикот е да даде едно или две идејни решенија за мебелот и неговата организација во индивидуалната куќа во согласност со поставените услови. По корекции на предложеното решение, основата на индивидуалната куќа се презентира графички во Р 1:50 со мебел. Потоа една од просториите се разработува детално преку основа и изгледи во Р 1:25. Задачата опфаќа и разработка на еден до два елементи од мебелот од одбраната просторија.

Покрај графичката презентација, ученикот приложува и текстуални описи за применетите материјали во ентериерот, начинот на осветлување, декоративни елементи и стилот на мебел по одредени групации на простории. Како дополнување на текстуалните описи може да послужат фотографии кои ќе соодветствуваат со неговата замисла за решениот простор.

Во учебникот се дадени примери од индивидуални куќи во основи, изгледи и фотографии, во различна фаза на опременост, со цел да му помогнат на ученикот за полесно совладување на задачата. Притоа ученикот има потполна слобода во изборот на мебел и неговата организација, како и во начинот на графичка презентација.

1.2. Поим за индивидуално станбено живеење

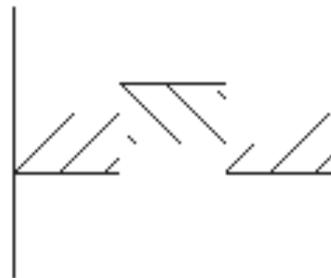
Индивидуалното живеење подразбира живеење на едно семејство во семејна куќа, која може да биде архитектонски решена на повеќе начини, во зависност од расположливата локација и урбанистичките услови.

Слободностоечка куќа

Двокуќа

Куќи во низ

Предности на индивидуалното живеење

Индивидуалното живеење овозможува повеќе позитивни елементи, кои го издигнуваат квалитетот на животот. Како поважни можат да се издвојат следниве:

- Семејната куќа поседува свое дворно место- ваквиот контакт со природата и земјата го облагородува човекот и смирува, пружа можност за чување на домашни миленичиња;
- Кај индивидуалните куќи, проектантот може да обезбеди оптимална ориентација на просториите;
- Проектирањето на индивидуална куќа е процес кој се одвива во согласност со потребите и желбите на конкретното семејство. Оттаму во индивидуалната куќа ќе бидат застапени сите простории потребни за непречено современо домување;
- Индивидуалните куќи може да се доградуваат согласно потребите и урбанистичките можности;
- Можноста за контакт со природната околината е зголемена, како преку визуриите, така и преку поврзувањето на ентериерот со екстериерот;
- Задоволувањето на хигиенските потреби ќе зависи од културата на самото семејство.

Негативни аспекти на индивидуалното живеење

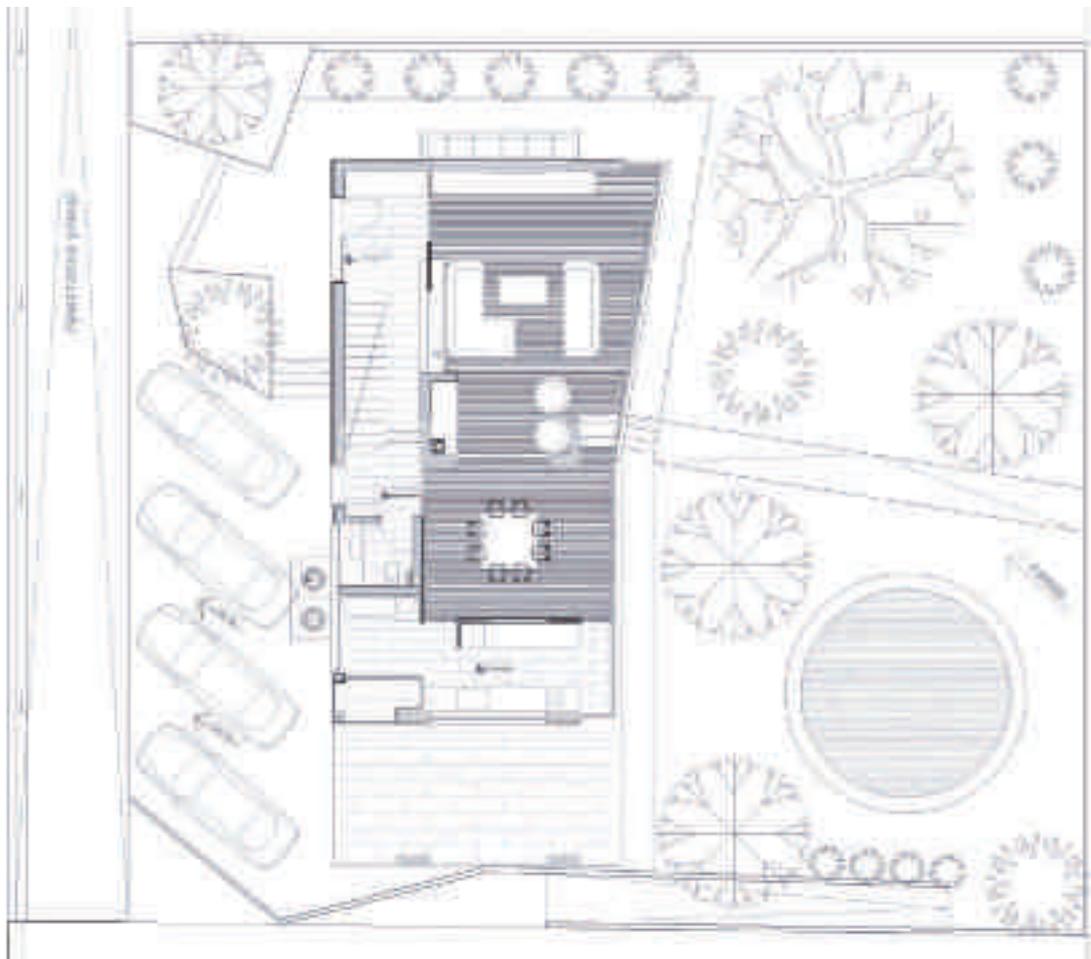
Негативностите на индивидуалното живеење може да се разгледаат од неколку аспекти: социјален и економски.

- Индивидуалните градби се наоѓаат најчесто во приградските населби, а не во центарот на градовите. Ваквата местоположба на објектите од една страна, ги одвојува луѓето од настаните во центарот на градот, но од друга страна ги зближува со соседите.
- Од економски аспект е помаку исплатливо, во случај кога вработените членови на семејството треба да патуваат до центарот на градот за да работат, а децата на училиште.
- Трошоците за одржување на целата куќа ги сноси семејството.

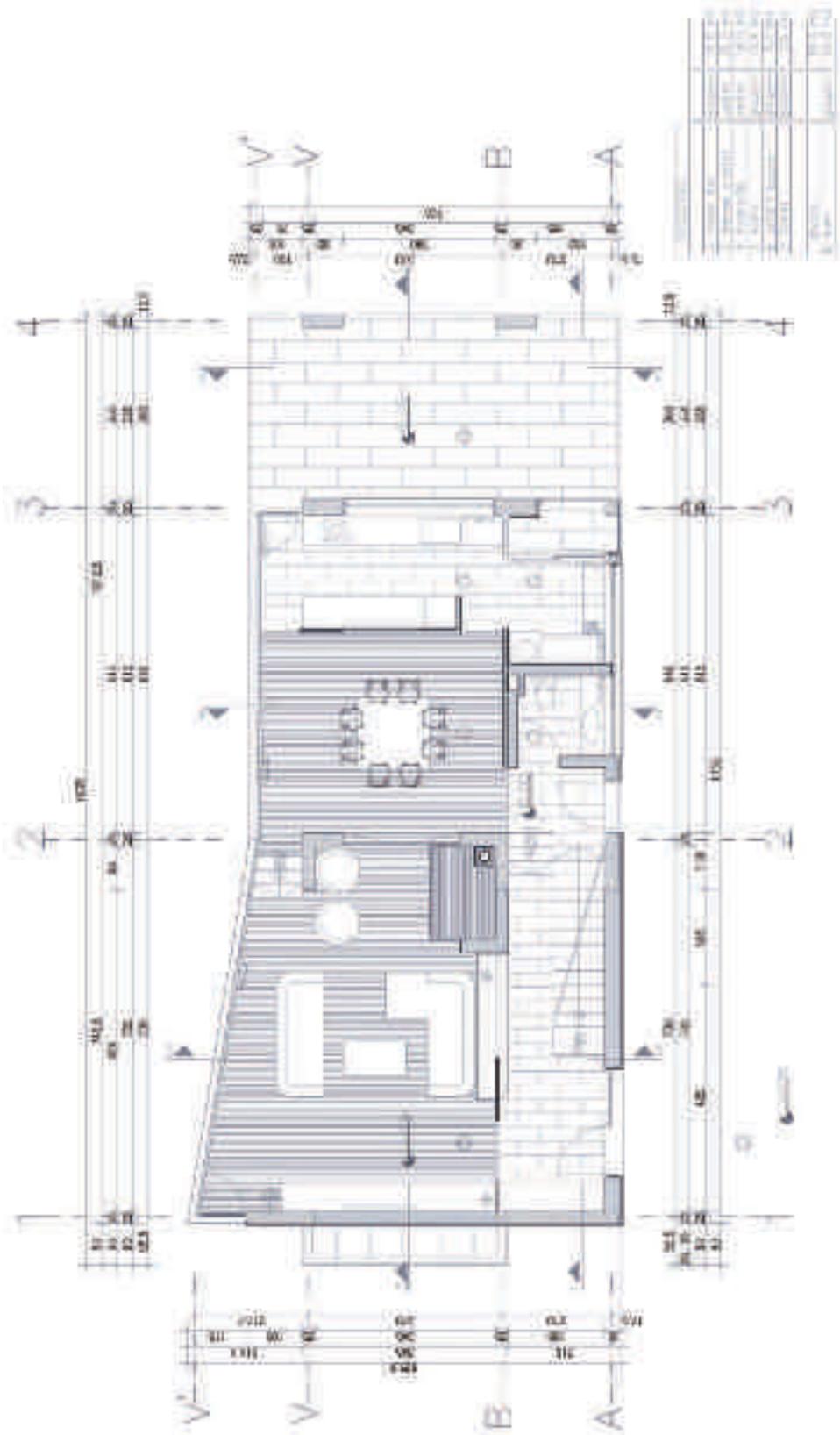
1.3. Проекти на ентериерно уредување на станбени куќи

Индивидуална куќа "Белушка"

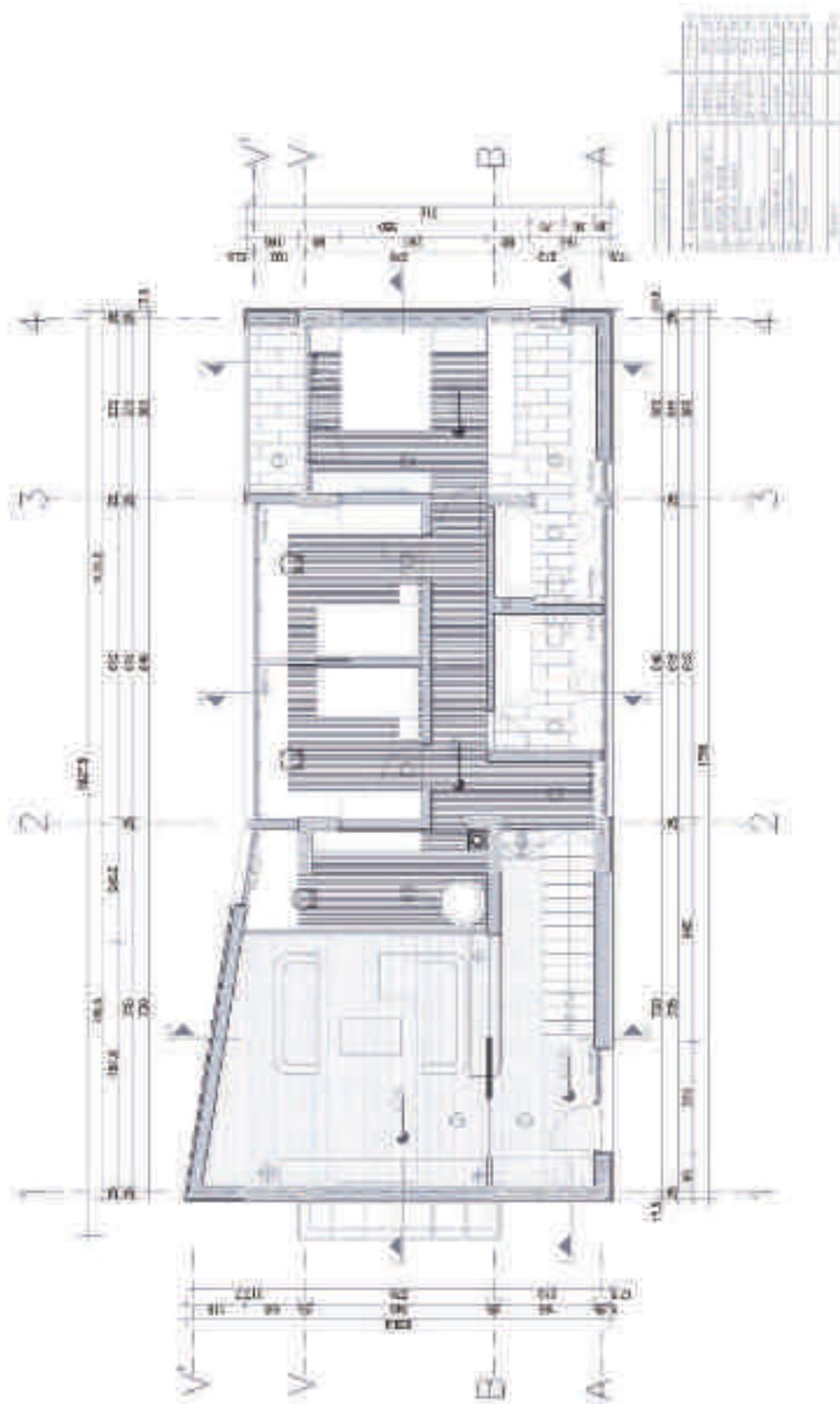
Ситуација

Основа на приземје

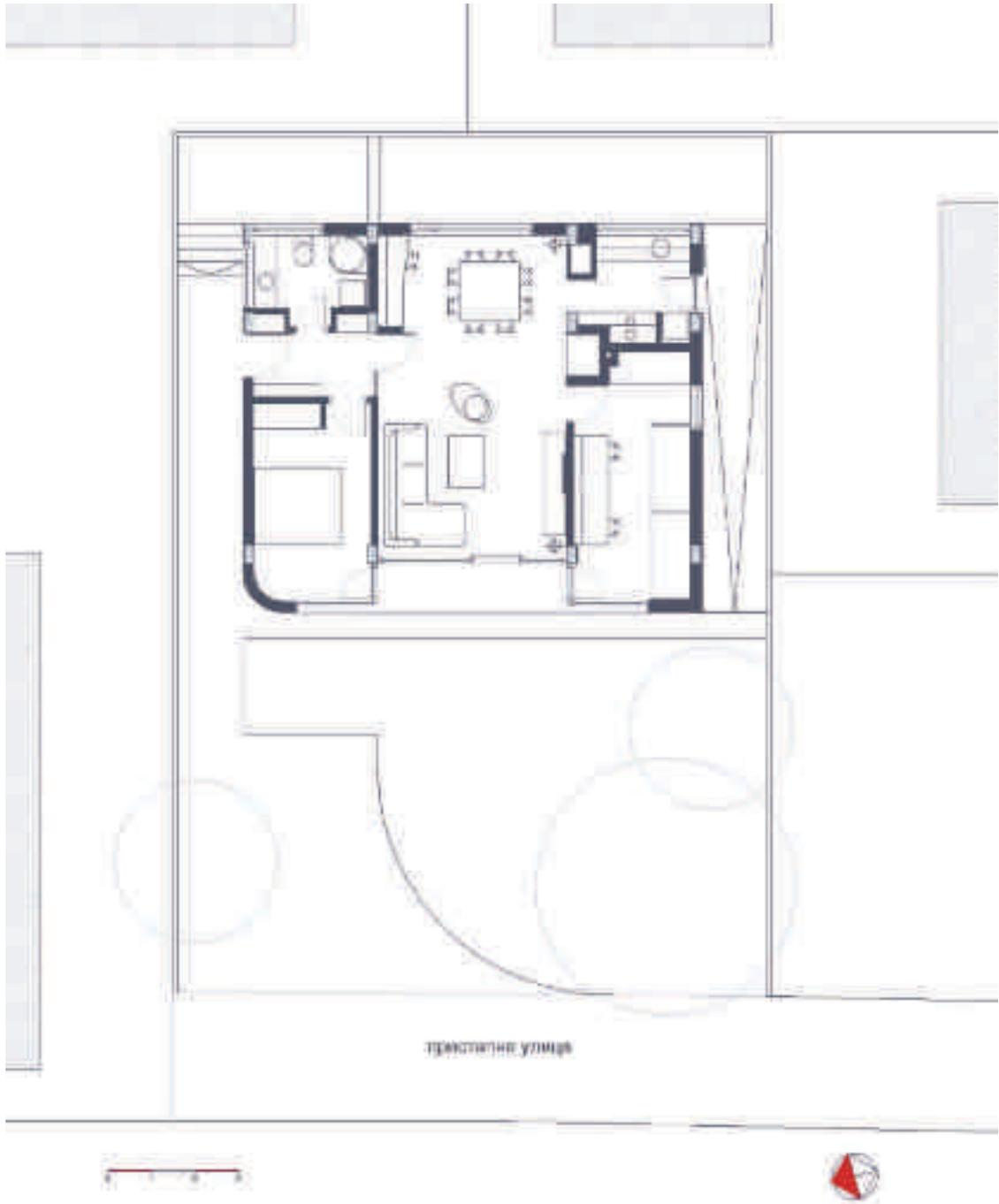

Основа на кат

Куќа "Оикос"

Ситуација

Основа на приземје

Фасади

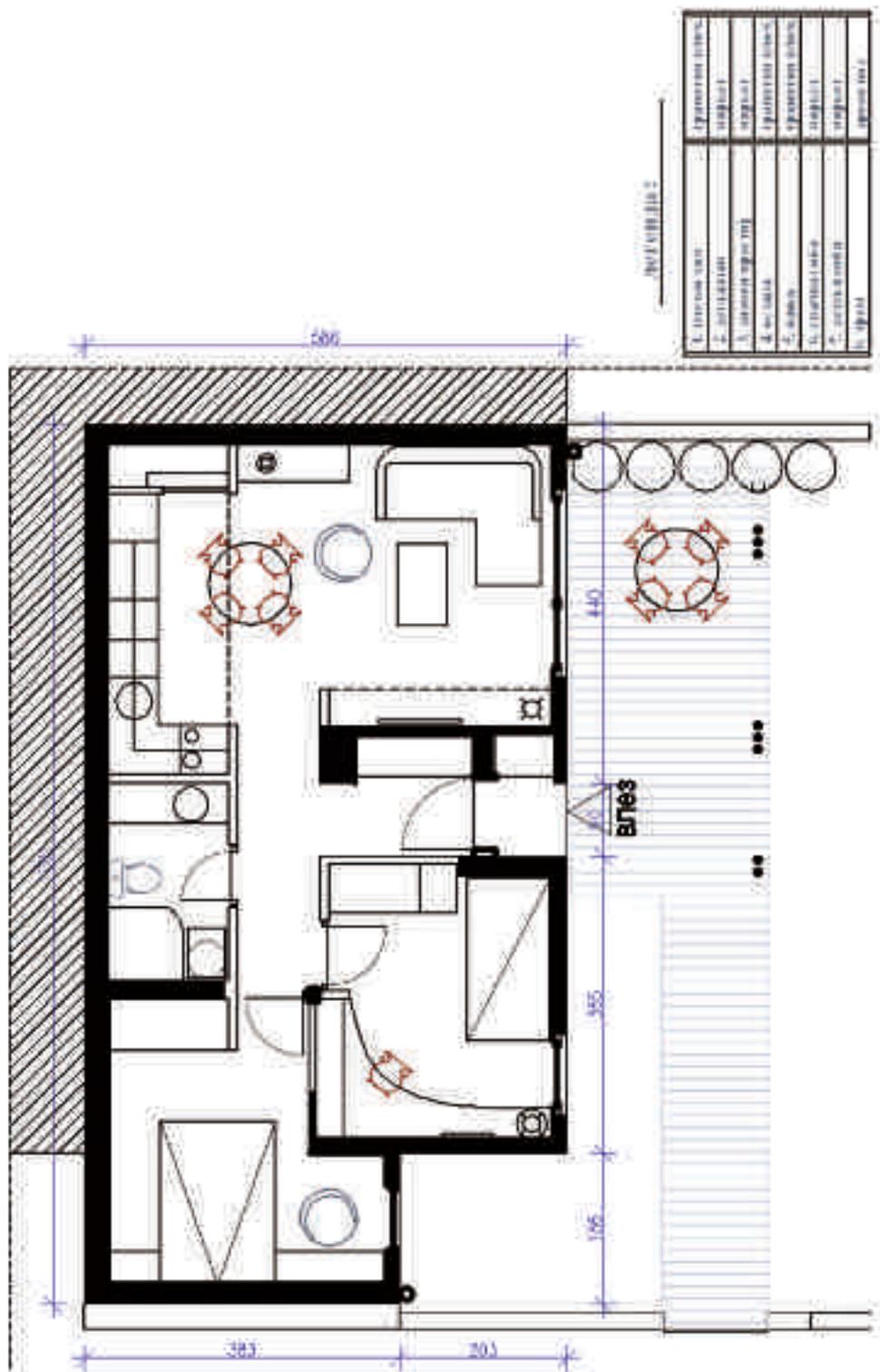
Описи

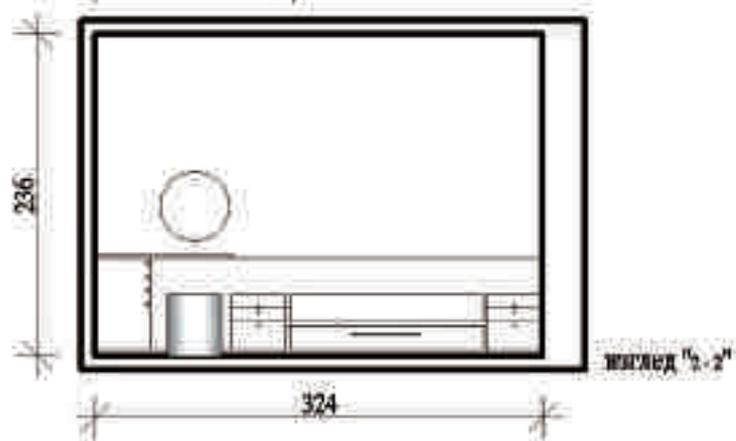
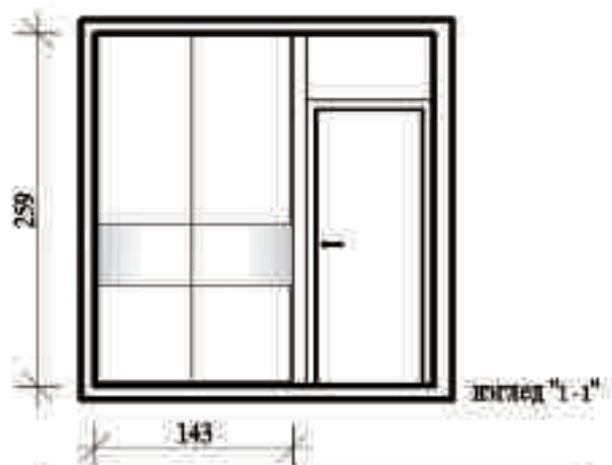
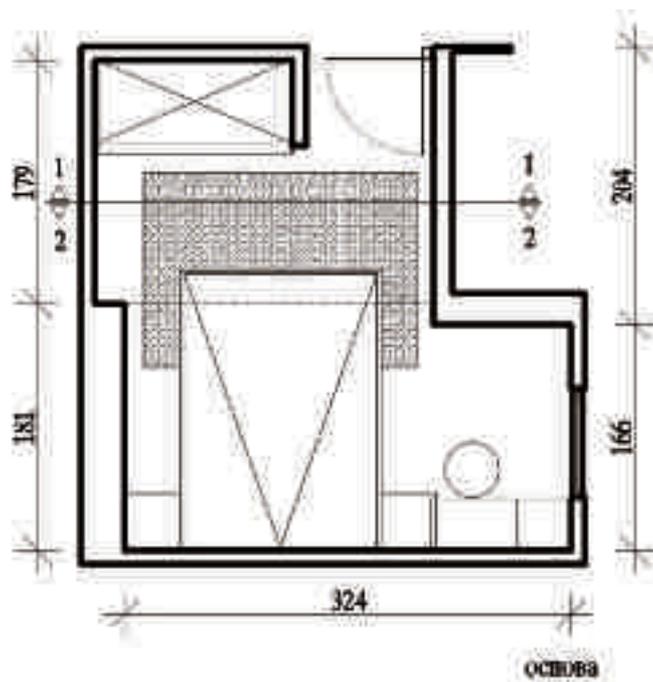
Претсобје, дневна соба со трпезарија и кујна

Индивидуална станбена куќа

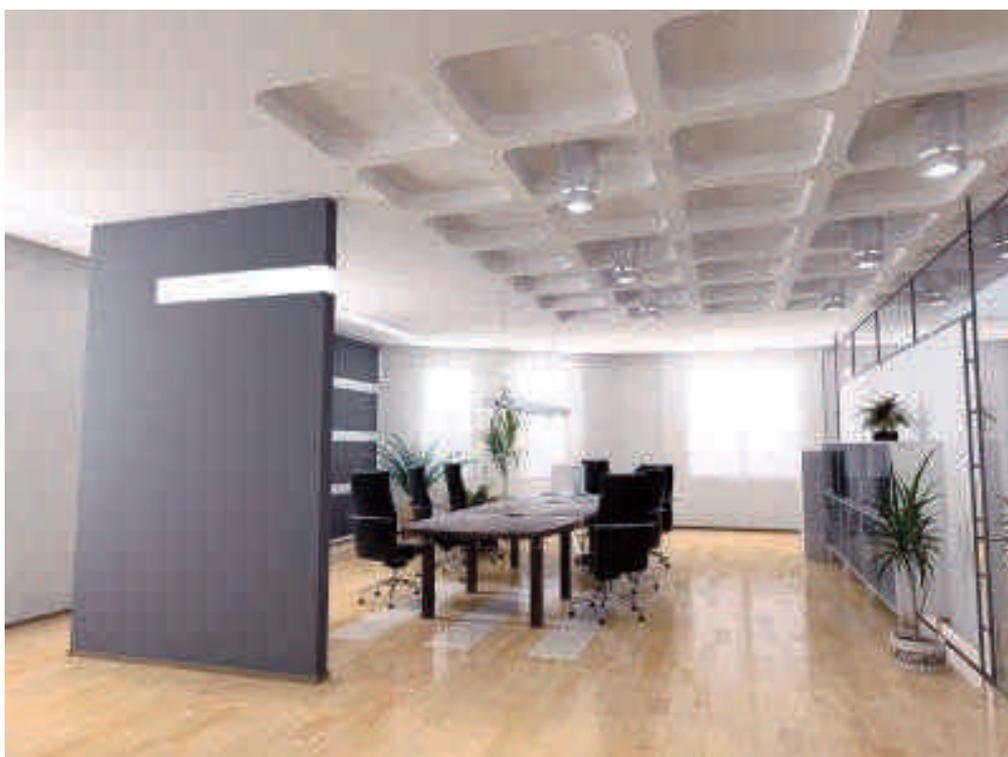
Основа

Разработка на спална соба

2. Мебел во канцелариски простории за состаноци

2.1. Насоки во реализирањето на изборната тема

Во оваа изборна тема акцентот е ставен на ентериерот и мебелот на канцелариските простори за состаноци. Преку вежбата ученикот ќе се запознае со уредувањето и на останатите административни простории, како канцеларијата и холот.

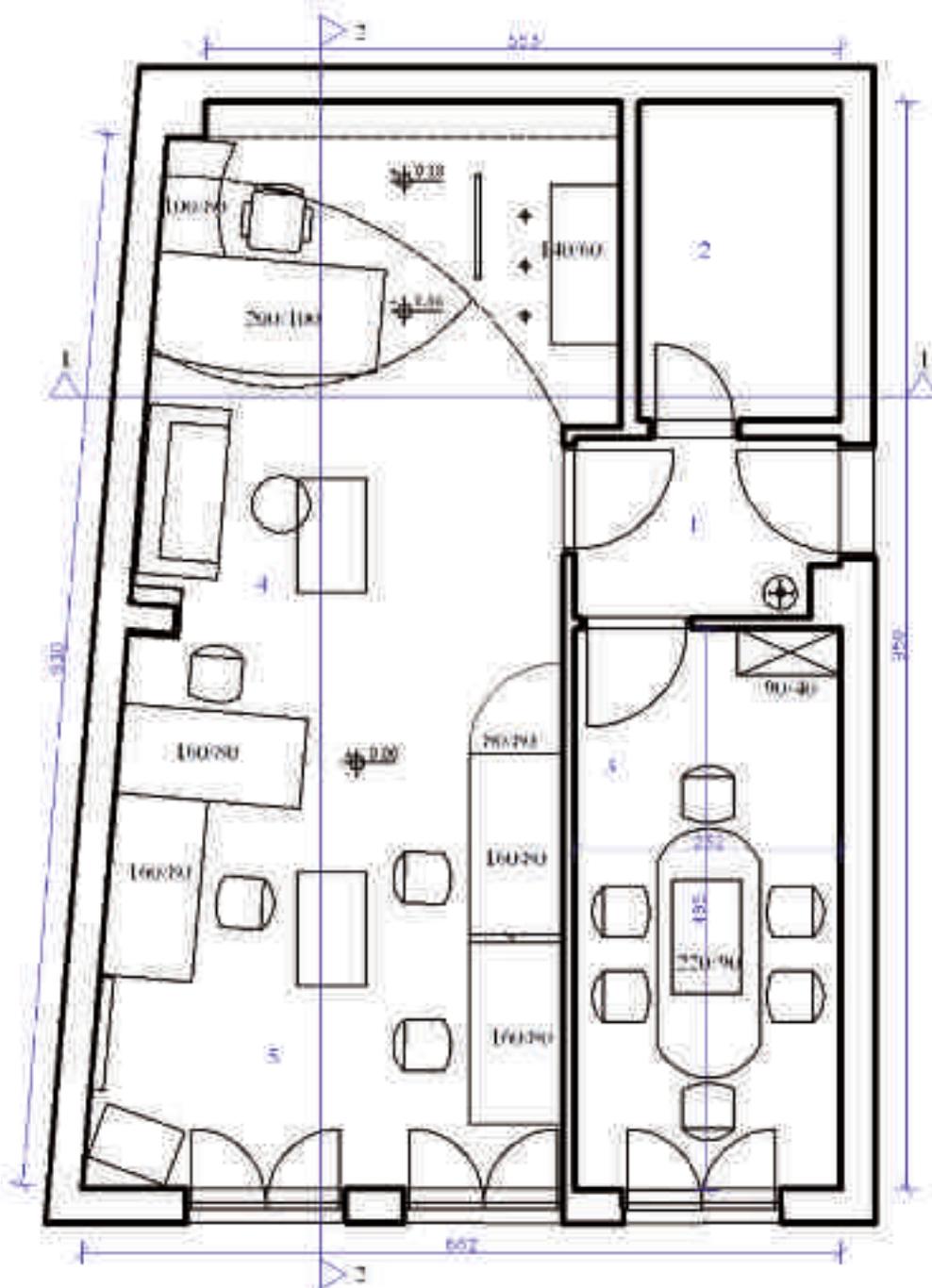
По уредувањето на зададената основа на административен простор, ученикот изработува идејно решение на конференциска маса со сите технички прилози (основа, пресек, изгледи, изометрија) и предлог материјали за финална обработка на елементот.

Во учебникот е даден пример за уредување на мал административен простор за шест вработени со канцеларија за состаноци. Како дополнување приложени се фотографии од конференциски маси за поголеми канцелариски простори. Тие треба да му послужат на ученикот при решавањето на графичката вежба, со која ги надополнува знаењата за канцеларискиот мебел од задолжителната настава.

2.2. Проекти на ентериерно уредување на канцелариски простор за состаноци

Канцеларија

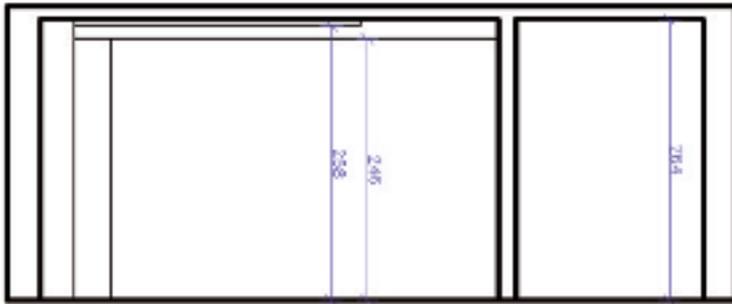
Основа

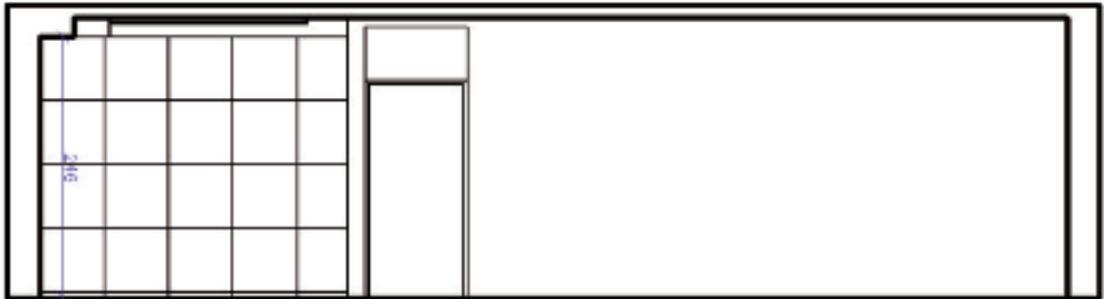
легенда:

1. главен влез
2. санитарии
3. канцеларија за состаноци

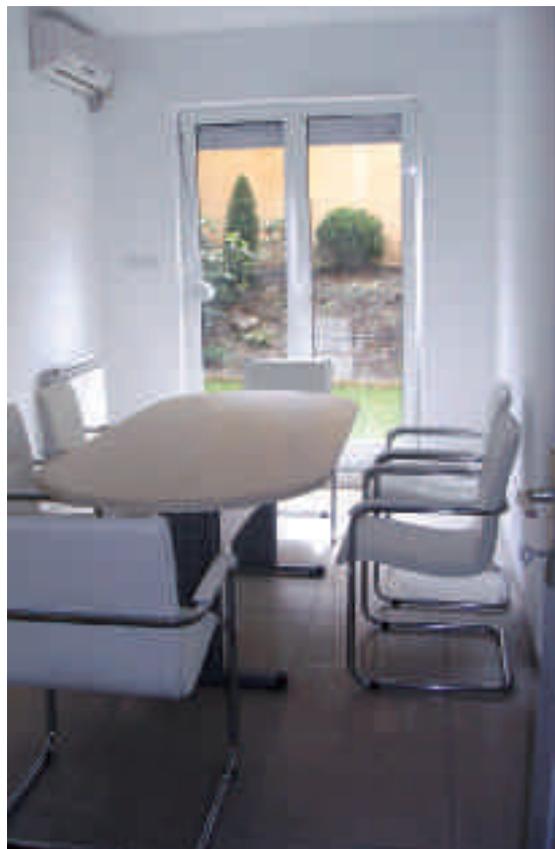
4. чекалница
5. работен простор

ИЗГЛЕД "1-1"

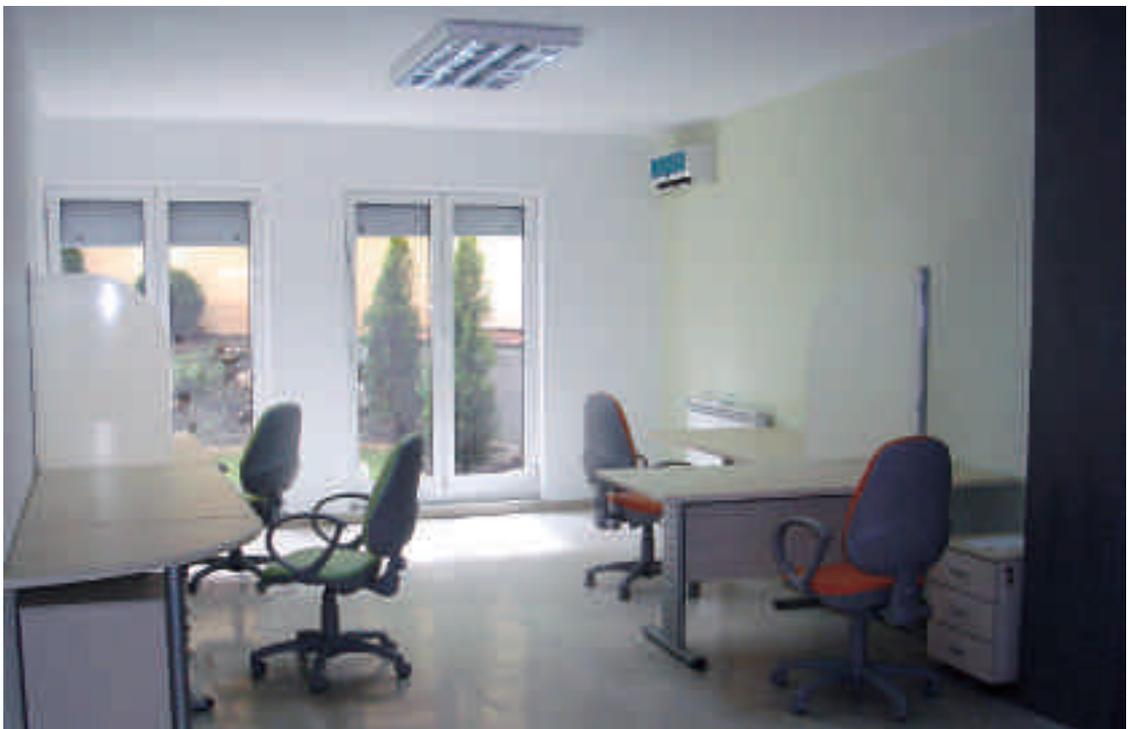
ИЗГЛЕД "2-2"

Изглед на канцеларија за состаноци

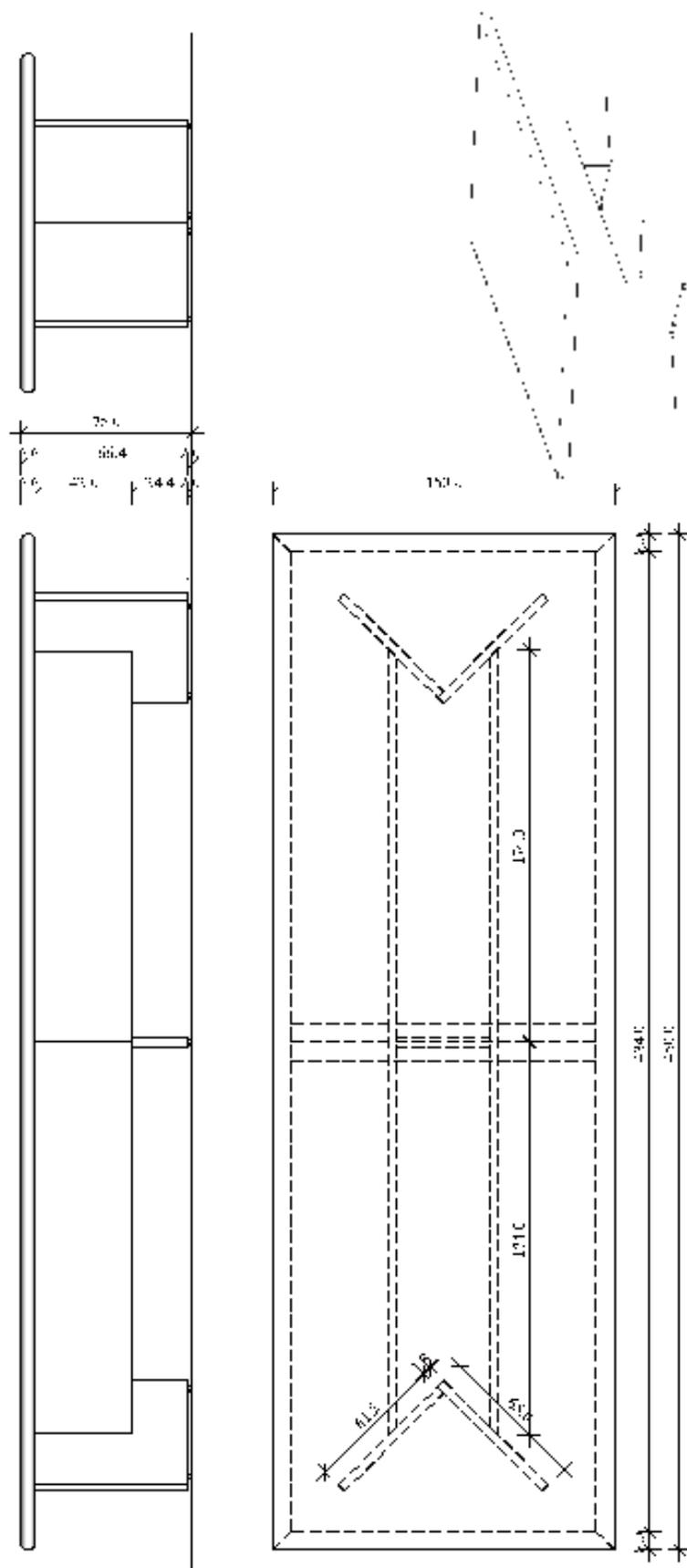
Изглед на работниот простор и чекалницата

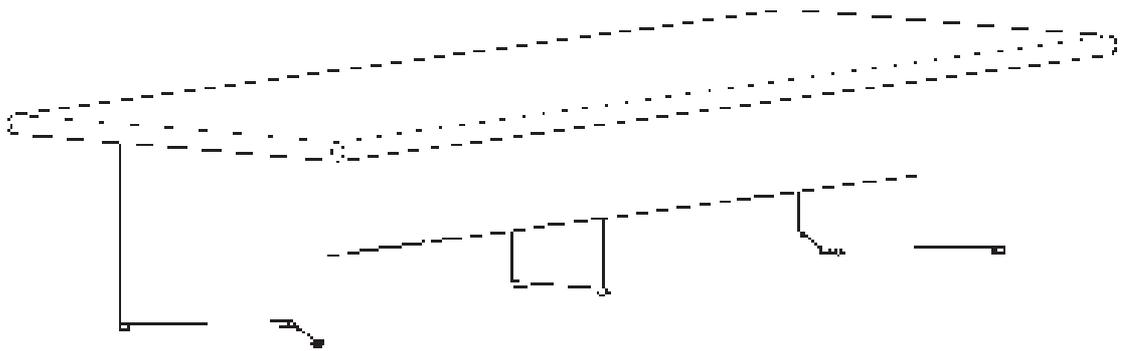
Изглед на работниот простор

Конференциски маси

Основа, изгледи и изометрија на конференциска маса

изометриски приказ на конференциска маса

3. Мебел во јавни простории

3.1. Насоки во реализирањето на изборната тема

Бидејќи јавните објекти опфаќаат широка поделба, учениците се насочуваат за снимање на помали простори од јавен карактер, како на пример: книжарници, бутици, јувелирници, кафетерии, пицерии, сендвичари, слаткарници.

Изборот на јавен простор за изработка на вежба од оваа тема е лична определба на ученикот. Тој го "снима" постоечкиот простор и графички го презентира преку технички цртежи (основа и изгледи) и фотографии.

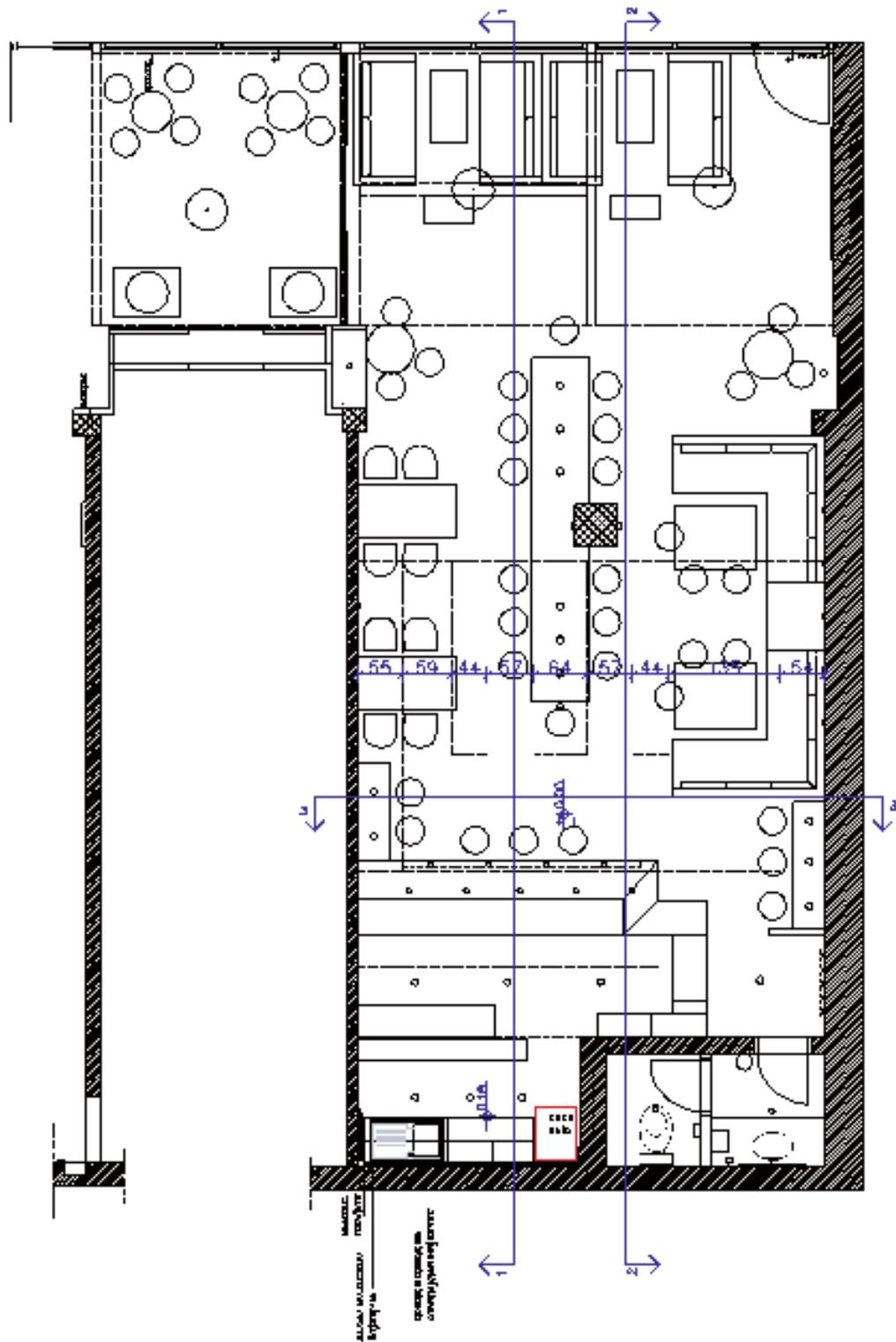
Ваквиот начин на изложување на темата за јавни објекти се должи на нејзината комплексност, а има за цел општо запознавање на учениците со истата.

Прилозите што следуваат ја опишуваат структурата и начинот на изработка на задачата.

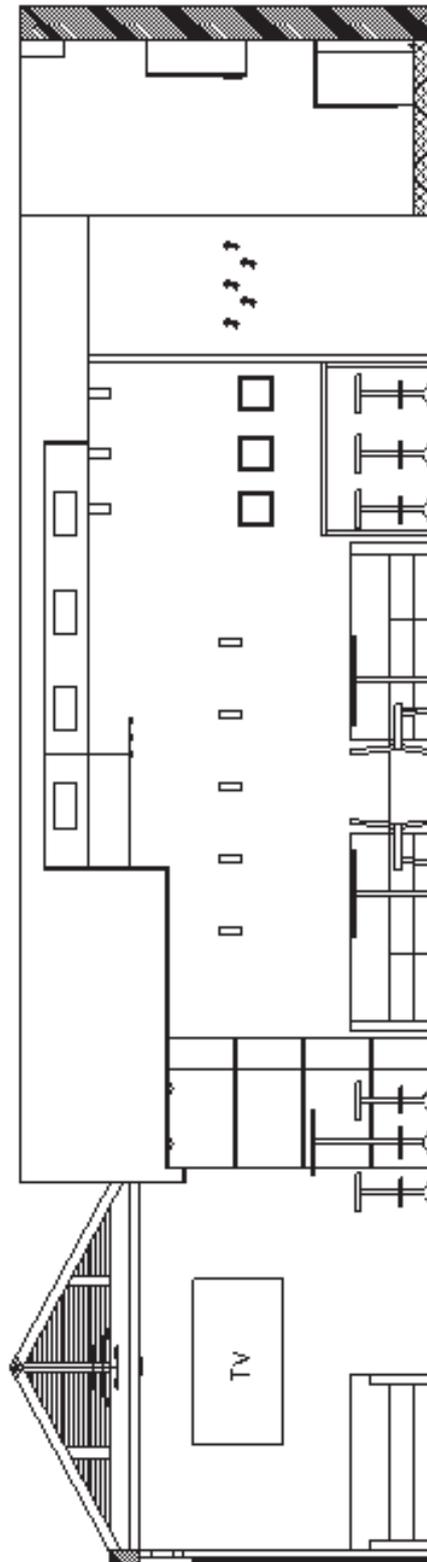
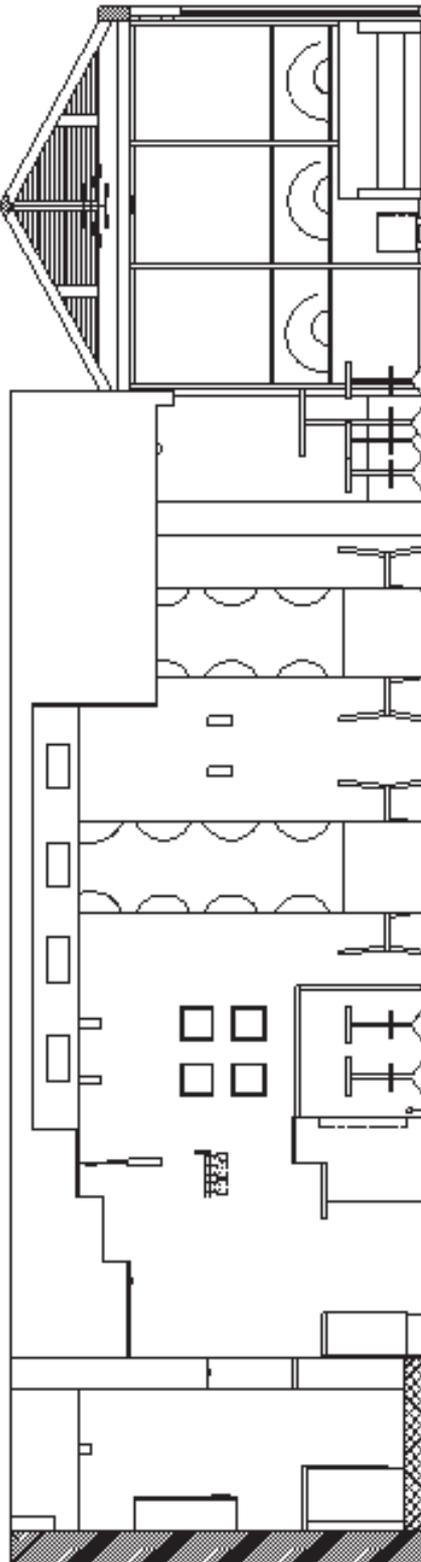
3.2. Проекти на ентериерно уредување на јавни објекти

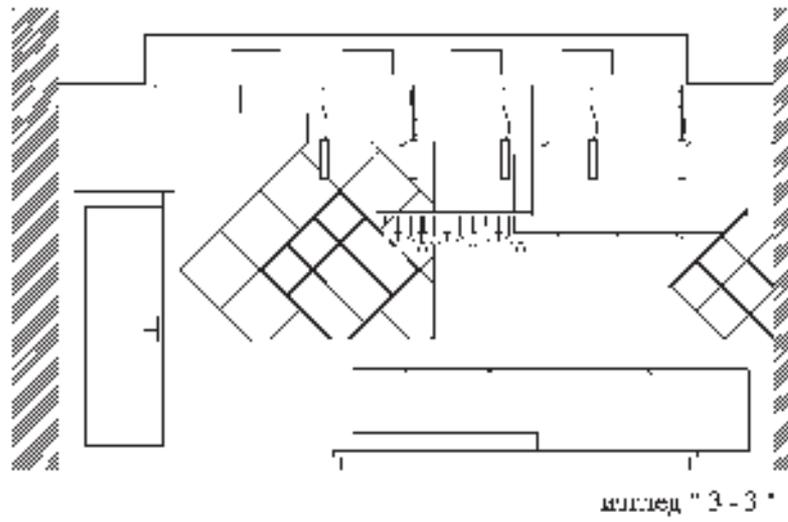
Пицерија

Основа

Изгледи

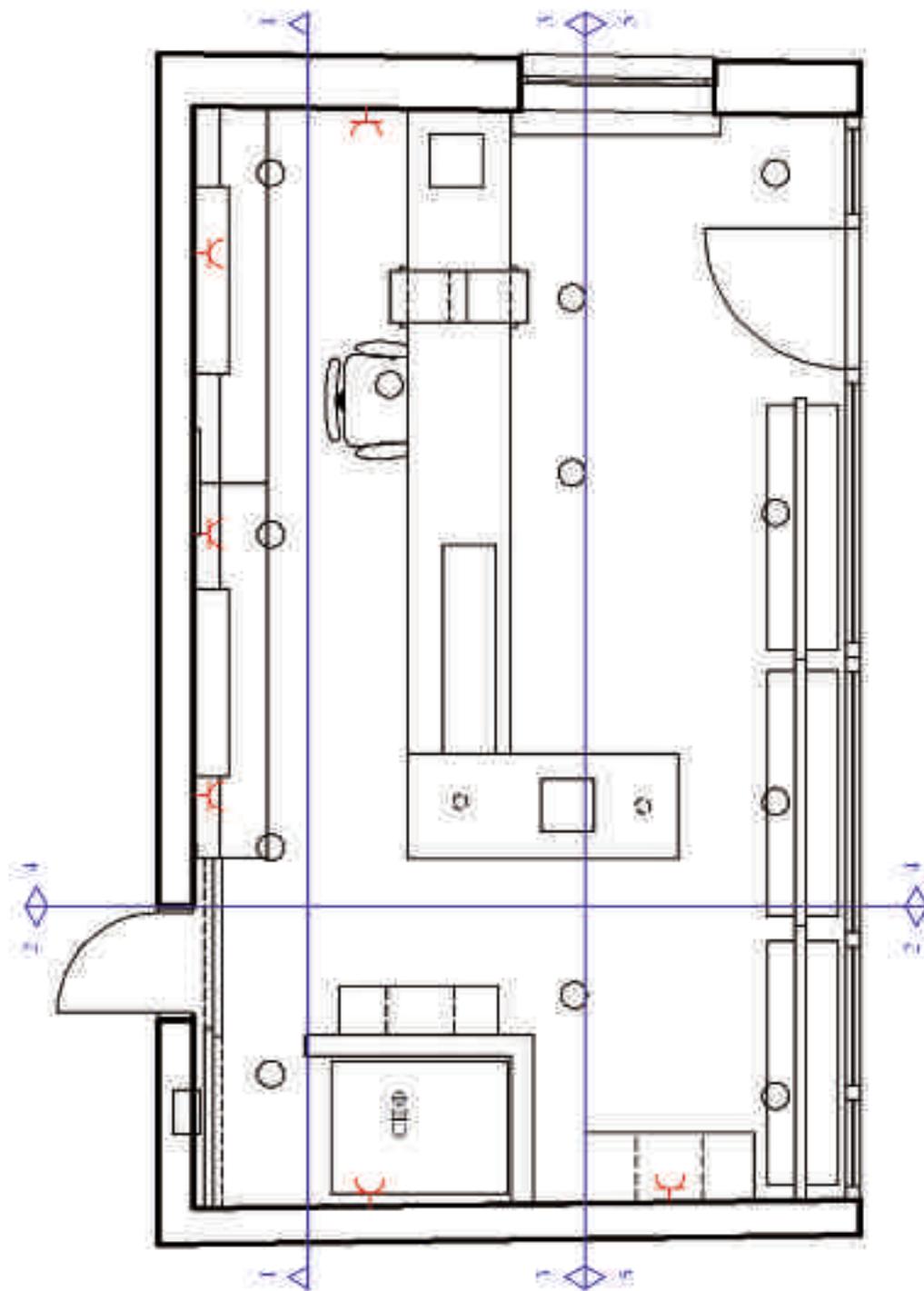

Изгледи

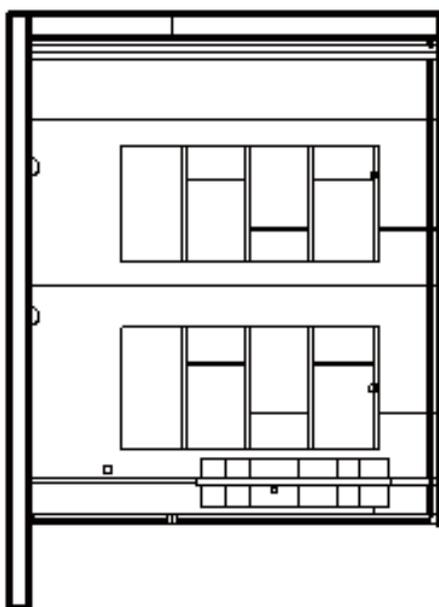

Златарски дуќан

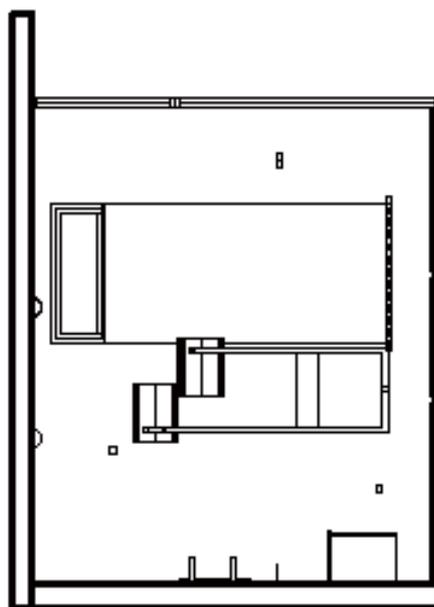
Основа

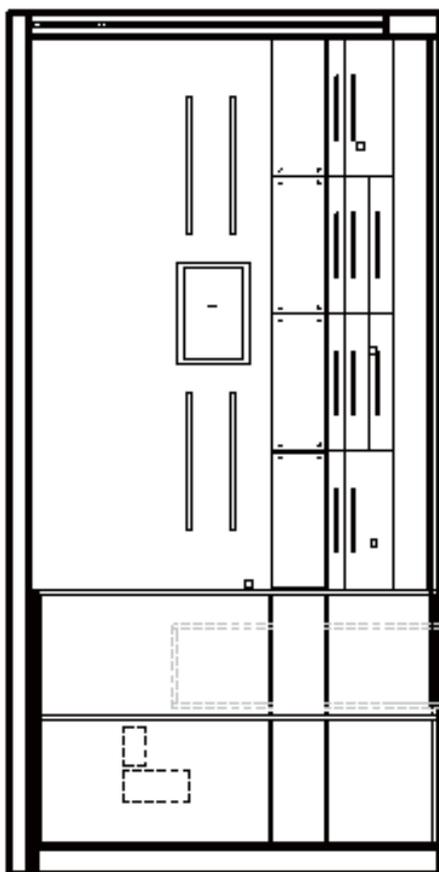
Изгледи

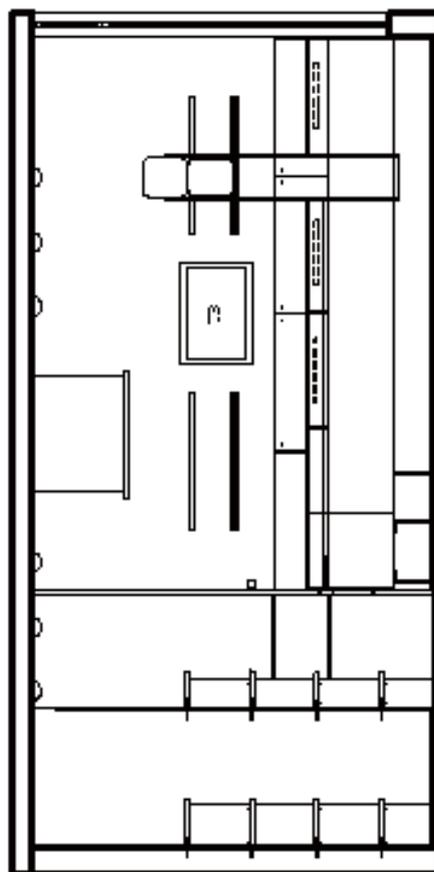
ИЗГЛЕД ПЛ

ИЗГЛЕД ПЛ

ИЗГЛЕД ПЛ

ИЗГЛЕД ПЛ

Описи

Излог

Витрина

5. Библиографија и други помагала

1. Основи на проектирање на мебел, Василка Топалоска, Олгица Богатиноска, Просветно дело, Скопје, 1988
2. Vaš stan, Gerd Hatje, Peter Kaspar, izdavački zavod Jugoslavija, Beograd, 1975
3. Školske zgrade, Mate Baylon, Građevinska knjiga, Beograd, 1958
4. Arhitektonsko projektovanje, Ernst Nojfert, Građevinska knjiga, Beograd, 1985

5. Ателје Век, Скопје
6. Архипроект, Скопје

7. Салон 29
8. Húlsta

9. Интернет